

PAG. **4**
**TURISMUL
 STUDENTESC**

ÎN PAG. **5**
ACTUALITATEA PENTRU TINERET

• MEMENTO ENESCIAN • Turul ciclist al României

Sosirea în Capitală a primului
 ministru al Republicii Turcia,
SULEYMAN DEMIREL

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII. SERIA II.

NR. 5696

6 PAGINI - 25 BANI

JOI

14 SEPTEMBRIE 1967

RESPONSABILITATEA

DIN NOUL PEISAJ AL PATRIEI

PROIECTĂRII

● La Combinatul de Ingrășăminte chimice Turnu Măgurele, erori în faza de proiectare valorind 22.000.000 lei

● Cine plătește daunele?

ȘTIINȚA — ar fi mai aproape de adevăr... aici. Interesant, că de acolo, din pământ, deși nu mai puteau fi auzite și... vânturile, conductele, s-au răzbuțat: vânturile noilor construcții n-au putut fi îngropați decât după ce conductele au fost sparte. Altă muncă, alți bani...

Discuțiile le-am continuat la Direcția generală a Ingrășămintelor chimice din Ministerul Industriei Chimice. Interlocutor — tovarășul inginer Alexandru Petroianu:

— Etapa a IV-a, de extindere a combinatului n-a fost prevăzută de proiectant. Dacă am fi scos conductele, ne spunea din sul, plin de convingere, ar fi trebuit să oprim combinatul... Așa...

Iată așadar, turul de orizont complet al factorilor implicați în risipa sutelor de tone de metal de pe șantierul de construcții al combinatului din Turnu Măgurele. Vina este aruncată de la unul la altul ca o minge. Dacă proiectantul privește cu simținate propuneri lipsuri, aruncând răspunderea în brațele constructorului, nu-l mai puțin adevărat, că la minister nu se cunoaște cît de puțin situația de pe șantier. Poate că este cazul acum, să întrebăm pe toți factorii răspunzători. În ce măsură s-a răspuns repetatelor sesizări ale filialei T. Măgurele a Băncii de Investiții atunci când organele acestuia au constatat gravele deficiențe?

PETRU G. BRATU

(Continuare în pag. 11-a)

...Ne aflăm pe șantierul uneia dintre modernele cetăți ale chimiei românești — Combinatul de Ingrășăminte chimice Turnu Măgurele. Cu vreo patru ani în urmă printr-un proiect elaborat de I.P.R.A.N. — București, se puneau bazele construcției liniei de acid sulfuric (etapa I) din cadrul combinatului. În vederea alimentării cu apă industrială, deci în scopuri tehnologice, au fost montate două conducte metalice a căror lungime depășea o jumătate de kilometru. Conform proiectului, conductele au fost îngropate în pământ la o adâncime de 7 m. Dacă prin proiect s-a preconizat o astfel de soluție, cine va spune că au fost studiate în amănunt, toate variantele de amplasare și că cea aleasă a corespuns tuturor cerințelor curente și de perspectivă ale materializării investiției. S-au avut, oare, în vedere aceste cerințe?

— Nu, ne răspunde tovarășul inginer șef Smerescinski. Deoarece proiectantul n-a prevăzut extinderea ulterioară a combinatului, anul trecut, odată cu desfășurarea lucrărilor corespunzătoare etapei a IV-a de dezvoltare, fabricile de amoniac, azotat de amoniu și acid fosforic au acoperit efectiv conductele îngropate aici din etapa I.

Deci, aproape 124 tone de metal pentru care s-au cheltuit aproape un milion de lei au fost abandonate...

Am căutat pe proiectant. Iată ce ne declară șeful proiectului, tovarășul ing. Vasile Dochia, de la I.P.R.A.N.:

— În iunie 1966, noi am elaborat un proiect de deviere a conductelor. Vinovat este numai constructorul...
 — De ce?
 — Deoarece a amplasat lucrările etapei a IV-a peste conductele îngropate... (ca și cum lucrările etapei a IV-a nu se desfășurau conform proiectului — n.a.)

Mai este cazul să comentăm o astfel de justificare? Vrem însă să-l amintim proiectantului că „vina” constructorului (I. C. M. București) este aceea de a fi... descoperit ceea ce, proiectantul îngropase cu bună știință (NE-

Portret de Floarea...

RECOLTĂRI DE SEZON

Dintre culturile ce se recoltează în această perioadă, în cea mai mare proporție a fost strînsă floarea-soarelui. Extinzînd mecanizarea, unitățile agricole socialiste au recoltat o cantitate valoroasă

plantă oleaginoasă de pe mai mult de jumătate din cele peste 481.000 ha cultivate. În regiunea București, care este cea mai mare cultivatoare, floarea-soarelui s-a recoltat în proporție de peste 80 la

sută, iar în regiunile Oltenia, Iași și Suceava în proporție de 60-75 la sută. Înmulțirea în acest an a soiului „Record”, care se va extinde în anul viitor pe cel puțin jumătate din suprafața

destinată acestui culturi, deschide noi perspective sporirii producției, acest soi fiind mai productiv și cu un conținut mai ridicat de ulei.

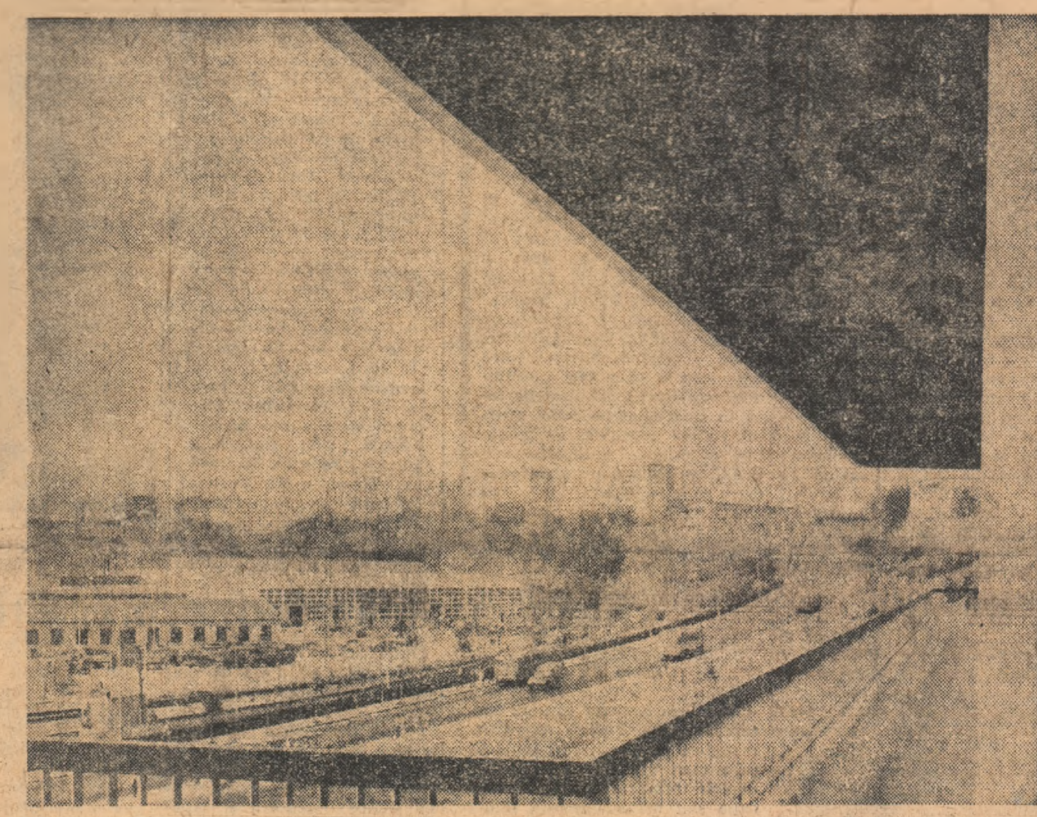
(Agerpres)

CITIȚI

ÎN PAG. **3**

INVITATIE LA O DEZBATERE

Este și pentru tine MUNCA O CINSTE, O ONOARE?

Constanța. Bătrînul oraș în care strălucește statuia lui Ovidiu întineresc de la o zi la alta prin ridicarea noilor cartururi de locuințe ale celor cinci Tomisuri.

Foto: AGERPRES

PRESTIGIUL INIȚIATIVEI

RECOMANDĂ

Casa de cultură

Căntarea unor soluții ideale de viață, care să le poată exprima într-un grad înalt și plenar talentele și personalitatea, a unui mod de comportare în societate, în familie, la locul de muncă, ducînd la dobîndirea dragostei și respectului tovarășilor lor — criteriu fundamental al valorilor morale în socialism — iată o chestiune deosebit de actuală, rațiunea de a fi a milioaneilor de tineri din țara noastră.

În ce fel se reflectă aceste imperative majore în activitatea casei de cultură ale tineretului din Capitală? Răspund oare manifestările organizate aici: exigențelor sporite ale participanților, își ating ele scopul esențial — cultivarea, prin dezbateri pasionante, prin confruntări îndrăznețe, a trăsăturilor de caracter și de simțire ce dau factura psihică și dimensiunile morale ale omului contemporan?

Mai întii, o sumară statistică. În prima jumătate a anului, la cele șase case ale tineretului bucureștean s-au ținut circa 40 de manifestări; în medie, deci, cite una pe lună. Extremele sînt marcate de raioanele 16 Februarie (9 acțiuni) și 23 August (4 acțiuni). Raioanele T. Vladimirescu, 30 Decembrie și N. Bălcescu sînt pe picior de egalitate la acest capitol: cite șapte acțiuni. Deși cifrele nu spun mare lucru, prin ele însele ilustrează într-o bună măsură existența unor preocupări continue față de acest aspect al educației tineretului. A doua constatare: din 40 de programe, 17 (decî, aproape jumătate...) sînt simpozionale (la Grivița Roșie, toate manifestările ținute în acest an au fost, pur și simplu... sim-

pozionale!), opt conferințe, șapte expuneri (tot un fel de conferințe și ele, dar fără text...), șase „mese rotunde”, o (adică una!) dezbateri și un (!) recital de versuri. Concluzia e mai mult decît clară: efortul de a găsi forme cit mai variate și, deci, mai atractive, mai adecvate atît condițiilor existente în zona fiecărui locaș de cultură în parte, cît și temelor propuse spre a fi discutate, este minim! Mai mult chiar. Dacă se are în vedere că, de regulă, chiar simpozionalele acestea, așa cum se desfășoară, de fapt, sînt tot un fel de conferințe (ținute de doi sau trei vorbitori, fiecare cu „parcela” sa tematică...) rezultă că, practic, mai bine de trei pătrimi din totalul manifestărilor au fost de tînuț... prelegere! Iar dacă și vorbitorii era profesor, lucru foarte frecvent, tipical didactic al manifestărilor era garantat...

— Bine, dar simpozionul este unul dintre genurile de manifestări viabile în cultura de masă... arăta, puțin dermat, tov. Liviu Onatu, directorul Casei tineretului din raionul Grivița Roșie.

Incontestabil. Ca și conferința sau expunerea, de altfel. E regretabilă doar ușurința cu care se fuguesc, în aceleași forme fixe, conținuturi variate, probleme și aspecte ce reclamă, fiecare în parte, modalități proprii de expresie: închipuiți-vă, pentru comparație, un grup de tineri, băieți și fete de diferite vârste și staturi, îmbracați absolut în aceeași uniformă!

Dar nu cumva, oare, temele expuse se potrivesc, cum se spune, de minune „ținutei” în care au fost îmbrăcate? A treia constatare, deci: caracterul mult prea general al unor probleme abordate. Iată câteva subiecte, practic... nepuzabile, cu atît mai mult în timpul scurt afectat conferențiarilor: „Munca, datorie de onoare”, „Tineretea, primăvara vieții”, „Aptitudinii, talent, muncă”, „Etica și comportarea în societate”, „Pașiune, cu-

BIOGRAFIE DE ȘANTIER

Vidra, Voineasa, Malaia, Ciungheț, Mănăileasa.

Nume necunoscute în urmă cu un an dar care au dobîndit pe harta economică a țării coordonate precise. Toate au aceeași semnificație și se contopesc într-unul singur — LOTRU. Dar cei care le-au scos din anonimat și au acordat numele în spațiile celor cinci litere, numindu-se simplu și modest constructori. Sînt oameni a căror biografie se confundă de-a lungul unor ani cu cea a șantierului. Mulți dintre ei au început munca de constructor tineri și sînt încă tineri. Pe cișca ț-am cunoscut în aceste zile pe șantierul hidrocentralei de pe Lotru. I-am întâlnit la galeria de acces principală de la Ciungheț. Cea dintîi cunoștință am făcut-o cu electricianul Nicolae

LOTRU

Vizitui, un tînr mărunțel și bine legat cu ochi adînci și cîi sub o frunte înaltă acoperită de cască de protecție. Cîncisprezece ani din biografia sa sînt scrîși în piatra dură a marilor hidrocentrale. În 1953 cînd a plecat brigăzilor voluntar la Bicaz nu împlinise încă cîrta majoratului.

— Am făcut 6 luni. Apoi am rămas pe șantier. Cînd am încheiat contract pe doi ani mi-am zis că nu rămîn, orice s-ar întimpla. Dar, după doi ani n-am mai putut să mă despart de șantier și de ortaci mei!

Povestea grav. Șantierul este o parte din viața sa, poate cea mai importantă. Aici s-a căsătorit, aici i s-a născut fetița. A fost primit în partid și promovat în munca de secretar U.T.C.

„Dacă evenimentele frumoase s-au petrecut în viața mea. La Bicaz m-am calificat în meseria de electrician și mi-am completat studiile.

Și tot de la Bicaz păstrează o

VASILE RĂVESCU
 corespondentul
 „Scinteia tineretului”
 pentru regiunea Argeș

(Continuare în pag. a 11-a)

BRAȘOV — însemnări

PALETĂ CROMATICĂ

Pentru a intra în oraș nu ca un călător de o călă, trebuie să bați drumurile de la Timiș și să mergi pe poarta cu însemnele burgului — un stejar dezrădăcinat unde legenda spune că Solomon fugărit de iatări și-a ascuns coroana și ajungînd la niște pietre care-i poartă numele a dat pîntecii celui pentru un zbor de douăzeci de metri — tentativă de Icar, călăreț în umbra legendelor. Vechea cetate din Tîrzi Birși își așteaptă, nouă și medievală, deopotrivă, neobositul călător. Aici impresionează plăcut și liniștea și aerul odihnitor și tehnic vestigii. Așa cum soarele împreunăște pămîntul, așa și dealul Warthe și Timpa și Dealul Melcilor împreunăște Brașovul — zid natural verde și imbiator. În oraș cel mai adîmîtor popas este Biserica Neagră — lăcaș de liniste în care prin tuburi de orgă curge Bach.

Dar pasul gâmbic te mîină spre Schei. Există o istorie a acestui cartier vechi care apare ca o remarcabilă zonă cromatică celor care privesc de pe drumul lui Warthe, călătorînd spre Po-

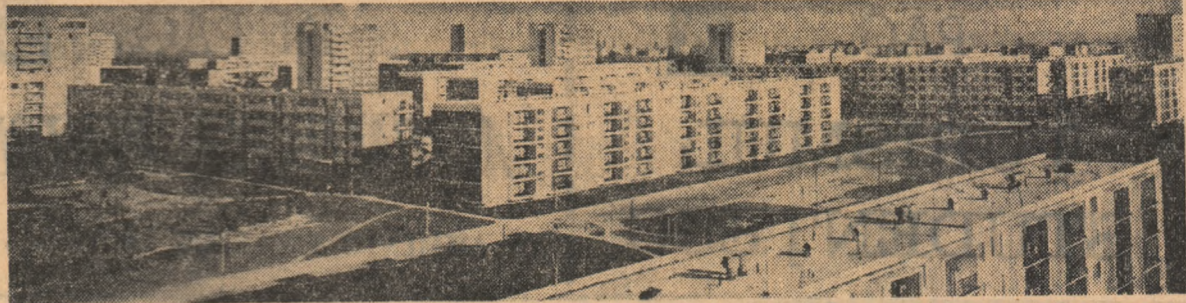
iana Brașov. Istoria e scrisă fără prea multă rigoare științifică, dar se străduiește să dețină locul special pe care-l ocupă în istoria Tîrzi Birsei, Scheiului, fiindcă din Ercul de mijloc și pînă la cumpăna ceacului al XVIII-lea schienii au trăit izolați de Brașov, Scheii, leagănuș de meșteșug nu avea mîcar cîntea să poarte numele de foburg. Poarta masivă de piatră îl separa de oraș, înnegrită de ani și întimplări ca și celălalt monument vecin — Biserica Neagră. Schienii nu se puteau împăca cu situația de „exilați” ai cetății. S-au unit la acea cumpăna a ceacului al XVIII-lea sub conducerea căpitanului Ilie Birt și au împins gările împărătesei pătrunzînd în burg. Organizați pe căpîrări, ei au manifestat pe străzile orașului împunîndu-se ca o forță de temut. De atunci, în fiecare an, primăvara are loc

DUMITRU M. ION

(Continuare în pag. a 11-a)

PRIMIREA ÎN U.T.C.

VIATA DE
ORGANIZATIE

Imagini din cartierul Țigăna, Galați.

ACT DE MARE RĂSPUNDERE

nse la noi, la șantierul cu vreo trei luni în urmă. bătut cunoscute, sau nu m să-l cunoaștem încă, nu prea stam bine cu rle", l-am întrebat dacă a intrat în U.T.C. A fost de și fără prea multă vorbă, us în discuția adunării ge și l-am primit. La vreo se luni după ce devenise aflăm că-a ajuns în pușura bicicletei".

nedumerirea mea, relațaticeștii Spiru Roșca, or în secția mecanică — a Șantierului naval din n-a surprins în mod deoc nimeni din cei prezenți ițe.

me să vă relatez un alt re, într-un fel, are o strință cu episodul povestit, țevărașul MARIAN RA- (U, membru al comite- T.C. de la Combinatul de ficiale din Brăila. Ceea ovestesc mi s-a întimplat ră văd și azi... La cite- după ce împlinesc 14 e în poarta casei noastre ul organizației U.T.C. de mpună cu instructorul l. „Ei, gata intri? — mă instructor. „Unde?” u. „Cum unde? Ce faci itorul? — mă apostro- în U.T.C.” „Păi, să nu m-am gândit încă să bzuiesc și eu...” — răs- ce s chibzuiești”, se rează, răstăind-se la- mictorul. Nu știu ce-am puna. Imi amintesc doar bătut dintr-o dată gior vorbim aceeași limbă, rs spatele și-am intrat în și țigăzu m-am dus eu a secretarului organizației licitat să fiu pus în dis- ecțiilor, care să aprecie merit sau nu să intru lor.

dențiază, astfel, cu pri- factorului comun al celor soade: modul în care ur- e U.T.C., unii activiști a se preocupă de primir- în U.T.C., de creșter- urilor organizației.

la aceasta este, în unele mai răspândită.) Iată ce i un alt membru al co- U.T.C. de la Combina-

tu de fibre artificiale din Bră-

— Se obișnuiește ca, din cind în cind, cineva de la comitetul U.T.C. să treacă pe la serviciul de personal cu întrebarea: „Ați mai angajat vreun tânăr de vîrsta uestică fără a fi membru U.T.C.?” Numai ce i se află numele, și-apoi, la el: „Vrei să intri în U.T.C.?”

I-am întrebat pe acești tovarăși: „Cine vă îndeamnă, vă obligă să procedați astfel?”

— Nimeni, și totuși... răspunde tovarășul ALEXANDRU COADĂ, secretar al U.T.C. S-a creat o anume stare... psihologică, i-aș zice, în ceea ce privește primirea în U.T.C. Cauza nu trebuie căutată doar în organizația de bază. A devenit o obișnuință ca periodic (destul de des însă) să se raporteze la comitetul regional al U.T.C. numai două, trei obiective: cotizația, adunările generale și primirea în U.T.C. O lipsă a noastră? Desigur. Dar și tovarășii de la regiunea U.T.C., ori de cite ori pun mîna pe telefon, prima vorbă, aproape în loc de „bună ziua” este: „Cum stați cu primirea? Ce raportați?” Fără a apela la modestie, cred că în acest context trebuie analizate lucrurile noastre, ca și cele ale comitetelor U.T.C. din întreprinderi, ale birourilor organizațiilor de bază etc.

Că lucrurile stau așa, au dovedit-o, cu fape, toți cei cu care am stat de vorbă. „Ne simțim nevoiți, în felul acesta, să primim în organizația U.T.C. tineri care, după părerea noastră, nu merită” — mărturiseste tovarășul VASILE PORUMBOIU, secre-

tar al Comitetului orașenesc Galați al U.T.C.

— Din această cauză — precizează LUCIAN PODLAȚI de la Laminorul de tablă-Galați, deseori se dovedește o slabă exigență în pregătirea tinerilor care urmează să devină uestici. „Perioada de pregătire”, de apropiere și familiarizare a tînarului cu problemele, cu preocupările organizației U.T.C. este mai mult o vorbă. Practic, de cele mai multe ori lipsește. E drept, în statut sînt prevăzute riguroso condițiile pe care să le îndeplinească tinerii care aspiră la titlul de uestic. Aceste criterii sînt neglijate însă în activitatea noastră concretă. Ele, apar ca niște formule scuse la iveală, din cînd în cînd, în vreo discuție teoretică.

Desigur, s-ar putea comenta mult pe marginea unor atari opinii. Starea de lucruri în legătură cu modul în care sînt pregătiti și primiți tinerii în organizația U.T.C. nu este nici nouă și nici necunoscută. Ziarul nostru a reliefat, de altfel, și alte cazuri similare). Mai mult, încep să apară și sugestii, propuneri: menie să faciliteze o soluție cât mai bună. (Citeva au reușit și din opinile de față). Ceea ce se impune, desigur, în momentul actual este ca respectivele comitete U.T.C., organizațiile de bază, să depună eforturi pentru repunerea în actualitate a acestui dezerat înscris cu litere de lege în statutul organizației noastre, tradiția activității de pregătire și primire a tinerilor în U.T.C. cu seriozitate și răspunderea ce le incumbă.

L. ANDREIȚĂ

Moment patriotic la cetatea lui Gelu

In apropiere de Gherla, la Dăboca, s-au adunat duminică circa 5000 de oameni pentru a participa la o serbare populară. Și în acest loc se păstrează mărituri istorice de o deosebită importanță. Sînt surse ale civilizațiilor din perioada neolitică, dacică și romană. Aproximativ la Dăboca (în prezent alături de centrul stației arheologice), s-a dezvoltat comunitățile fortificate în secolul al IX-lea. Aici era sediul voievodului lui Gelu, cu o organizație socială puternică, cu dezvoltate legături economice. În acest loc a avut loc o serbare populară, la care și-au dat concursul formații artistice din raionul Gherla, s-au deslușat întreceri sportive, iar seara, într-un cadru natural adecvat, a rulat filmul Dacia.

CRONICA TELEVIZIUNII

Festari la Ostrov

FRUMUSEȚI ÎN COMPETIȚIE

Vizitatorii sînt impresionați de paleta coloristică a covoarelor de Breaza și Comarnic, a custururilor naționale în care au coborît parcă motive din toamna acestui an bogat, a toamnei anului 1987.

Alături de dantelăria de ornamente din fier forjat stau mobile realizate cu multă măiestrie și bun gust. Dacă ar fi să întrebăm ce notă bună acordă și cui, miile de vizitatori ar răspunde cu greu, pen-

tru că totul farnecă. Și întrebarea care se naște e firească: „Pe cînd tom putea să găsim în magazine toate acestea?” Producătorii răspund: „Nu peste mult timp și în nici un caz peste finele acestui an!”

ÎN PARADIS de Radu Cossașu

Ca om care mi-am cumpărat televizor pentru a vedea Jocurile Olimpice de la Tokio, nu mă tem că sînt suspect de demagogie „intellectualistă” scriind că de cîteva zile mă simt în paradis. Într-un efort care evident o înnobilează — televiziunea ne transmite cu regularitate evenimentele marcante ale Festivalului Enescu, ne transportă aproape zilnic în cea „grădini suspendată a muzicii de unde grîile terestre au fost alungate” — cum zice foarte simplu Kant — și am fi nedrepti pînă la meschinărie dacă ne-am plînge că acest regim muzical, de „muzică grea” (stupidă expresie!) e excesiv. N-are rost deocamdată să venim cu o sută de observații asupra calității transmisiilor, deși ne e clar că o anumită comoditate a aparatelor se împacă lesne cu efortul nobil de cultură, sprețiat mai sus. Deocamdată privim cu nesat, ascultăm cu inima deschisă, lăsînd spiritul critic să ne soptească subtilități fără folos imediat, admînd deci „Lacul lebedelor”, „Îngi”, „Bărbierul din Sevilla”. E o distanță cosmică între ele, desigur, dar ca în orice paradis fenomenele se echilibrează fără dureri. Așa că vrîjita de Rosini — în fața căruia plîm și orgoliul unui Beethoven ceda, și eroarea nu mi se pare enormă, — ne simțim ameliți de generozitatea și spunem, odată cu don Basilio — cel care ura din adîncul său de bas orice calomnie: lăsați și „Lacul lebedelor” să vină în grădina noastră!

Ar trebui totuși spus că nici opera, nici baletul, nici chiar concertul nu sînt genurile muzicale cele mai prielnice televiziunii. În operă, în balet, aparatul are de urmărit prea multe mișcări, prea multe chipuri, sîntem trași spre teatru și muzica trece pe un plan secundar. Solistul unui concert e de asemenea urmărit prea concret, degetele pe pian, pe vioară fascinează din todeauna, travaliul acela tehnic cheamă insistențios ochiul și puterea de a ne abstrage concretul vizual pentru a ajunge la abstracția muzicii ne e deseori paralizată. Extraordinară e însă puterea televiziunii de a ne transmite ața unui dirijor, muzica într-un regizor. În acest domeniu aparatul face exact opera unui Orbiter sau Lunik: el fotografiază fără necunoscută a unui astru, adică exact ceea ce publicul nu poate vedea din sală, de

pe pămînt. Acela față de om — cînd avem de-a face cu un dirijor mare — e superbă, dramatică, categoric divină, din speta stăpînitor de paradisuri. Toldeana expresivă — chiar dacă gesturile sînt sobre, mai ales atunci — totdeauna la pîndă căutînd ideea unui sentiment și sentimentul unei idei — operație de Titan ultrasensibil —, totdeauna inspirată, niciodată obscură — fața unui dirijor e un spectacol născut pentru televiziune, destinat fără tăgădui ei și numai ei. (Cinematograful, prin convențiile sale de plînz, nu poate face prea mult pentru a ni-l reda continuu și întreg, de-a lungul unei simfonii). Există un mijloc sigur de a rata acest spectacol: corectitudinea regiilor. Temelnu-se de „lungimi”, înapoiatînd de aparatul nemîșcat, fixat îndelung pe un singur om, convins că asta înseamnă monotonie și „abscență”, regiilor de emisie „corect” alterează și ale orchestrai, uneori cu cele ale publicului, creînd, cîci ambientă de concert. Nu se creează nimic. Mor idei, se frîng sentimente, se frînge linia melodică, „se taie” după un sistem stas fluxul muzicii care nu e în orchestra ci în dirijor. Acolo e muzica. Trebuie să se îndrăznească și să se consacre cea mai elementară idee: aparatul să nu se mai miște și să lase astfel dirijorul să-și ducă gestul pînă la capăt, așa cum lași un mare orator să ducă fraza pînă la capăt; și auzim întregă, nefragmentată, intensă, toată vibrația, toată inspirația sa, de la izvor pînă la ultima respirație. Nu ne vom plietici, sînt sigur, nu va fi nici monoton și nici obositor. Căci doar în raiul de pe lumea cealaltă au loc asemenea fenomene „antitehnice”, după cum se bănuiește. Dar pînă vom ajunge acolo, să nu „iertăm” studioul nostru pentru continuarea unei practici inadmisibile: proiectarea unor filme de artă, realizate în culori, pe ecranul nostru (nu altă mie ct alb-negru). Ultimul exemplu e un documentar al studioului „Al Sahia” — „Mîmine picturale”, film frumos care nu se susține dect pe culoare, pe jocurile ei, pe intensitățile ei. Dat în alb-negru, într-o pauză, filmul era ucis cu mină nevoită și anticulturală. Era ca și cum ni s-ar fi transmis o simfonie în care corzile au dispărut din banda sonoră. Sru poate și mai rău.

Responsabilitatea proiectării

(Urmare din pag. 1)

Stabilirea sanșilor care au determinat această rată de valori materiale și bănești nu implică prea mari greutăți. Soluțiile adoptate prin proiectul de execuție sînt nefundamentale științifice (exemple vom da în continuare), iar concluziile defectuoase sînt factorilor răspunzători — proiectant — constructor — beneficiar, nefiind în măsură să înalțarea deficiențele constatate pe parcurs, a condus la grave (și nepermise) erori de proiectare.

Bunaoară, cînd s-a proiectat: prizele verticale de aer de la fabrica de amoniac nu s-a studiat (proiectantul spune — suficient. Noi am zice — deloc) concentrația gazelor de biot și trînd de sulf de amoniac și fluor. Și astfel, prize de aer (pentru care s-au consumat aproape 350 tone de metal) funcționau după cum bate vîntul. Exact așa! Dacă direcția vîntului este fabrica de acid sulfuric — prize de aer, atmosferă și viciată de biot și sulf de amoniac și fluor. În cele din urmă se pare că „soluția” a fost găsită: prize de aer va fi demolată. Sistem, din nou, obligat să recurgem la cifre: costul prizei de aer se ridică la 7 975 000 lei.

Din păcate, exemplarele de lu-

re de proiectare, lipsă de simț gospodăresc pe acest șantier, conțin:

— Pentru depozitarea amoniacului s-au construit trei sfere metalice de cîte 1 000 mc fiecare. Razele de curbură de la calculul sferice inferoară și superoară) nefiind corepunzătoare, cele trei instalații nu se pot folosi. Asupra acestei chestiuni ne lumurim tovarășul inginer Nicolae Teodoru, din cadrul aceluiași obiect de proiectare — I.P.R.A.N.

— În urma măsurătorilor termometrice (făcute doar la o sferă) s-a dovedit că nici pe departe acestea nu resistă la presiunea de lucru de 8 atmosfere. De aceea, ce trebuie să redimensionăm rierele.

Adică, mai pe înțeles, alte proiecte, alte sfere, alți bani, pe deasupra celor aproape 18 milioane cheltuiți pînă acum.

În sfîrșit la vederea mecanizării operatorilor de descărcare a pîrteii din vagoane au fost concepute dispozitive mecanice pentru confecționarea cărora s-au cheltuit 20 tone de metal. O dată ajunse însă pe șantier au luat drumul... magaziei.

— Mă surprinde că cei de la Turmă Măgurele nu la folosească

— ne spune tov. Vasile Dochia

șei de proiectare I.P.R.A.N.: pentru că dispozitivele de la U.S.A.S. Năușarii sînt din punct de vedere constructiv, corepunzătoare celor de funcționare și exploatare.

„Surprinzătoare” proiectantului ne este explicată tot de către tovarășul Smerceacchi.

— Dispozitivele de descărcare a vagoanelor sînt concepute pentru pîrteii uscată. Noi primim însă pîrteii cu umiditate ce depășește 20 la sută. Acest fapt nu ne permite aplicarea procedurii mecanice de descărcare a vagoanelor.

— Cît s-a cheltuit pentru confecționarea acestor mijloace mecanice? I-am întrebat.

— Exact 1 016 000 lei — costul de deriz al celor 15 dispozitive aruncate în magazia de fier vechi.

Ne permitem să face în încheiere un bilanț. Peste 500 tone de metal irosit și aproape 22 milioane lei aruncate fără justificări.

„DACĂ ACEIA CARE INTRODUC MINA ÎN BUZUNARUL VECINULUI SÎNT ASPRU PEDEȘTI DE LEGE, CE SE ÎNTIMPLA CU CEI CARE PRIN ÎNCOMPETENȚĂ ȘI IGNORANȚĂ FRUSTEAZA STATUL DE URIAȘE VALORI MATERIALE ȘI BĂNEȘTI?”

letă cromatică

(Urmare din pag. 1)

chei „sărbătoarea junilor” cînd se desfășoară operațiunea condusă de Ilie Biri, seastă dată în limbie cu valențe de tic act ritual îmbrăcați de sărbători, tinerii trec poarta ca și înția dar cu gînduri de pace și frăție, în centrul Brașovului, apoi se în-

în piața Scheilor. Cei care defilează oară primesc tacit un certificat „vîrstă de bronz”, ca un fel de cîrîlă. În Schei intri cu sentimente venerabile pentru cei care lau lăbă chiar numai tremelnic — oocare au încheiat cartea culturii negre — Anton Fann, și O. Iosif, Puscariu, Lucian Blaga, „curșum strălucite înguste, contorile, hotăzate cu nume ciudate (Pe e, Variste) în căutarea scoli la a învățat Blaga. Există un comede elemente, de stări ascunse care ermit înțelegerea unui autor fără opunerea ambianței în care a trăit etc... Cred că Scheilul e unul din cele locuri în care imbuiațetea își ostul. De fapt aici s-au schimbat e lucruri în arhitectonică. Actul dire a unei vieți nu implică păs- vechilor edificiilor nealterate. Aici trîd sentimentul vesniciei lîngă opădurii. Pe străzile strimte re- involuntar lipsa dinamicii și a este adevărul: lumea Scheilor e se aproape ireală în contextul ma- burg. Dar tocmai acest lucru im- și distincție acestui colț de oraș. Iubuleze urcă și coboară din „Pe e” spre poarta Scheilului. De fapt buzele și așfulul sînt cele mai e- dente încercări de urbanizare a Sche- doada lucruri care-și dovedesc ața și se angrenează plăcut în a- trara căruțelor vopsite variat, cu pe- inițiatori de culorile de pămînt, r în totalitatea Brașovului rămîne tate medievală de răcoare, de căr- și lupte, aruncată în ecstaz mîndrîri i an mai mult, clipă cu clipă intru area demnității și frumuseții.

(Urmare din pag. 1)

păt, pînă la materializarea lor în activități concrete, menite să capteze atenția auditoriului. Le lipsește, cu alte cuvinte, funcționalitatea „publicitară” (fie și orală) în penetrația, conferință de precizia și nouitatea elementelor expuse, spre sferele active ale gîndirii și simțirii participanților.

Desigur, e înfinit mai comod să treci într-un plan de activitate o problemă cît mai „valabilă” din toate punctele de vedere, să găsești un lector oarecare, care s-o expună succint decît să depistezi, în spirit creator, lucrurile ce ar putea răspunde în cea mai înaltă măsură preocupărilor actuale, esențiale, definițiilor ale tineretului din raza raionului respectiv. Pentru că, cele mai interesante teme se pot recruta din viața de zi cu zi a uesticilor, din turezul cotidian al preocupărilor lor, atît de diverse și pasionante, și mai puțin din sumarul manualului de etică. Scopul manifestărilor nu este, deci, simpla enunțare

re „de la catedră” a unor principii teoretice, general valabile pentru o întreagă epocă istorică, ci modul specific, particular, deci vital hotărîtor, în care ele au fost înșuite de către tineri. Discutarea unor abateri grave din normele elementare ale civilității în societate, discutarea „pe viu” a manifestărilor de huliganism, a atitudinilor inapoiate față de munca, față de familie și societate, depistate cu promptitudine, dacă se poate chiar pe locul să- cirșirii lor — mai ales cînd aceasta este chiar în- cînta casei de cultură! — ca să ne referim doar la cele mai curente discordanțe dintre mentalitatea unora și morală tuturor, ar spori simțitor gradul de a- tractivitate, deci efectele etice directe ale acțiunilor organizate.

Incidente, unele mai mărunte, altele destul de grave, se petrec uneori chiar în cadrul manifesta- rilor de la casele de cul- tură. Desigur, nu ceea ce organizează casa de cul- tură provoacă asemenea in- cidente dar e sigur că spi-

ritul rutinier și rigiditatea unor manifestări „organi- zate” creează atmosfera favorabilă producerii unor acte reprobabile. Un tînar este admonestat și lovit de un huligan în timpul unei seri de dans la o casă de cultură. În aceeași seară acolo avuseser loc simpozionul intitulat „Tineri, știți să te porți în societate?”. Legătura dintre ac- tul huliganic și stilul simpozionului pare imposibilă și, totuși, paradoxală, ea există. Nu una de la cau- ză la efect, ci mult mai disimulată. Stilul plat al unui simpozion, în fond o conferință plată degăzită fără pricepere, nu este de natură a impune audito- rului ideile emise.

Cînd lipsa de fonte- zie, de adaptare perfectă

PRESTIGIUL INIȚIATIVELOR RECOMANDĂ CASA DE CULTURĂ

lipsesc casei de cultură, nu se pierde numai efec- tului anume al acelor ac- țuni ratate dar se „întă- rește” anemia acestei in- stituții, dispare prestigiul ei general și astfel oicare altă activitate nu găsește respectul necesar, firesc unui local de cultură. Se creează, în chip paradoxal, impresia că aceasta este locul tuturor posibilităților, că sala de dans este un simplu ring, (eventual de box). Prestigiul se cîștigă greu dar se pierde foarte ușor. Marea probă de ca- pacitate a casei de cultu- ră privește tocmai această păstrare și consolidare a prestigiului în fața celor pe care-i invită, pricepera de a nu renunța la dezi- derate care-i sînt proprii. O singură abateră este su-

ficient pentru a produca clătinarea prejuri, în o- chii acestora, pentru a în- lesni impresia nesancționă- ri, prin însăși atmosfera creată, a oricărui act anti- cultural.

Incidente neplăcute, acte reprobabile se pro- duc și la casa tineretului din raionul 23 August, ne spuneau tinerii Ion Szabo, Ion Tîrș, Silvia Belei și Victoria Ion care, deși lo- cuiesc în acest raion, pre- feră să viziteze casa de cultură 16 Februarie. Cre- dem — spun acești tineri — că ar trebui interzis consumul băuturilor alco- olice în incinta unor case de cultură. Cu fiecare pa- haz de „blondă” în plus crește capacitatea unora de a-și rezolva pe cale... nepăgnică adversitățile,

reale sau imaginare, ale momentului”. Într-o du- mînică seară, bufetul ca- sei de cultură 23 August, e o drept, se profilase pe cîtronadă:

— Ați avut și bere? I-am întrebat pe bufetier.

— Cum să nu! Vreo 300 de sticle... a răspuns acesta, cu neascunsă mîndrie profesională...

În sala de dans era rela- tiv liniște. Marea majoritate a tinerilor, îmbrăcați corect, avînd o alură vestimenta- ră festivă, dansau. Totuși, pe la colțuri, ne-a fost dat să vedem spectacole deza- greabile ai căror eroi sînt, ca de obicei, tineri, îm- brăcați în cămăși-pijamale și pantalonii cu ținte. Tînu- ta întreagă le dădea un aer vetust, de clovni în-

bătrîniți într-un circ de provincie. Izolați, de fapt, de restul tinerilor, prin ținuta și mișcărea extrava- gante, ei ar fi putut fi, fără nici o tragedie pen- tru nimeni, opriți la ușă. Ar trebui instaurată cu fermitate măsura care să asigure semnificația bile- tului de intrare în casa de cultură: respectul acordat acestui locaș de cultură!

Care este direcția ac- tivității în stare să tînză interesul tinerilor față de invitația casei de cultură? Din sondajele noastre — și nu este pen- tru nimeni o nouăte! — rezultă că se încurajează largă participare a tiner- tului acțiunii care-i răco- lesc imaginația, acordîndu- se cu întrebări pe care el însuși și le pune cu insis- tență, cu un anumit aspect modulator și ca atare con- cret. Un „cod practic al manierelor civilizate” de exemplu, stîrnește un viu interes. Teme care izvorăsc din preocupări curente și firești, privind vîrsta că- sătoriei, trîncina sentimente- lor, discutarea unor ca- zuri concrete cu valoare simbolică, din literatură, etc. Conferințele teoretice abuzînd de abstracțiun

BIOGRAFIE DE ȘANTIER

(Urmare din pag. 1)

emoționantă amintire: străpungerea tunelului. Era prima dată în țară cînd se realizase o asemenea lucrare, pornită cu două fronturi de lucru. În '61 a venit la Argeș la galeria de fugă, lotul Rotunda. Străpungerea mergea greu: 11—12 metri liniari pe lună. Am înfrînt greutățile și am obținut o realizare frumoasă: Am reușit să înaintăm cu 54 m l pe lună”.

„Și încheie modest: „Am contribuit și noi, tinerii cu ceva”. Dar acest ceva înseamnă economii importante: 1 m. l. = un apartament în oraș. Sensul acestui simple ecuații tîndră electrică! Dar mai ales îl lega atașamentul față de șantier. Parcă-l văd pe Dumitru Antoci acum 6 ani și jumătate venit din Țara Moldovei la o soră a sa din Argeș.

„Mi-a plăcut mult Valea Argeșului și n-am mai plecat. M-am angajat pe șantier mecanic la electricieni. Aici l-am cunoscut pe Visitiu, am lucrat împreună 2—3 ani. Am încetat meserie și m-am calificat electrician”.

„L-am întrebat ca i se pare mai important din viața petrecută pe șantier. Mi-a răspuns prompt și cu căldură.

„Important?... Important este că am învățat o meserie, mi-a plăcut și mi-a rămas dragă”.

Meseria i-a legat pe tineri unii de alții, i-a legat de șantier. Constantin Condrea din aceeași echipă de electricieni îmi mărturisea: „Nu pot să plec în altă parte. M-am obișnuit aici. M-am căsătorit pe șantier; am soția aici, aici am devenit tată”.

Și ca el sînt pe șantierul de la Lotru mulți tineri.

Aici, în galeria principală a nărilor miner betonist Nicolae Craiu, fost mecanic montor la Colibași îmi spune: „Nu-mi pare rău că mi-am schimbat meseria. Și poate în acea clipă gîndea ca și tînarul de lîngă el, pe obrazul căruia nu-i apăruseră încă primele tulle de barbă, ajutorul de miner Nicolae Mondă, că „Munca oriunde ar fi e frumoasă. Mai ales cînd ai lăsat ceea în urma ta”. Acestă hotărîre am înțeles-o și la excavatoristul George Fodor cel care a luat prima cupă de la galeria accesu- lui principal.

„Vreau să iau și ultima cupă. Din moment ce am început o lucrare, vreau s-o și termin”.

Și aceasta n-ar fi prima de acest fel pentru tînarul excava- torist. La Vadu, pe Valea Bistriței el a pus prima și ultima cupă la fundația uzinei. La Bacău i el a terminat drumul principal care intră în uzină. Iar acum la Ciung-

get...

„Cea mai mare bucurie pentru mine a fost cînd am eșuat cu ochii mei lumină izvorită din uzina de la Vadu. Vreau ca și aici să fie lumină”.

„Cea mai mare bucurie pentru mine a fost cînd am eșuat cu ochii mei lumină izvorită din uzina de la Vadu. Vreau ca și aici să fie lumină”.

Anotimp al marilor călătorii, vara studențescă a dat startul sutelor de expediții prin munți, în Delta Dunării. Pagina de față oferă opinii și propuneri rezultate din observațiile făcute pe traseele turistice ale vacanței, sugestii consemnate pe drumurile excursiilor estivale în discuțiile cu o parte din cei 11 000 de studenți, pentru care au fost organizate de către U.A.S.R. aceste activități.

În împărăția vulturilor

Primele fiie ale microghidului „Itinerarii turistice studențești”, editat de comisia turistică a U.A.S.R. ... o invitație către ascensiuni pe crestele Carpaților: „Au munții o liniște răscolitoare, acolo-n înalt, unde colții de stâncă sfîșie norii... Și au o liniște a lor, adică, în amiază, cînd lumina se revarsă în rîuri peste văi, cînd vîntul adie molatec, iar înșingerații bujori necîntîți — sînt umezi și blițîți ca ochii de căprioară. Mai au munții o privire semeată — la cîntul cocșilor — peste neșuri ciocotînd în căldări și peste hălul prăpăștiilor... Și mai au o frumusețe sălbatică, rece, în clar-obscurul nopților cu lună. Ați trăit vreodată în inima lor...?”

Specificul anului turistic universitar 1967 l-a dat, între altele, amploarea pe care au căpătat-o excursiile alpine cu program de camping. Zece trasee, cu plecări la intervale de două zile, începînd cu 14 august, au intersectat timp de 8-9 zile zone turistice de o neasemuită frumusețe:

1. „Drumuri de creastă în Munții Rodnei;
2. „Traversări în Parîng și Cibin”;
3. „Din Postăvarul în Piatra Mare și apoi în Ciucas”;
4. „Prin Munții Rarăului și pe Valea Bistriței”;
5. „Crestele și văile uriașului Făgăraș”;
6. „Din Valea Arșeu-

lul în Munții Apuseni, pe traseele răscolilor conduse de Avram Iancu, de Horia, Cloșca și Crișan”;

7. „Spinările muntoase ale Pietrei Craiului, Iezerului și Păpușii”;
8. „Din Hațeg în Valea Jiului, peste masivul Retezat”;
9. „Străbătînd cărările Munților Bucegi și Leaota”;
10. „Pe urmele lui Calistrat Hogaș, în Munții Neamțului”.

Aceste itinerarii pot fi menținute și în viitor cu mari șanse de succes. Că tocmai ele, genul de excursii în sine — în afara traversărilor montane pe traseele clasice erau incluse micro-excursii fără bagaj, cu plecare și revenire la taberele de corturi ale U.A.S.R.; autogospodărirea (inclusiv gătitul mesei) obligatorie — au suscitât foarte mult interesul studenților, ne-o demonstrează concludent numărul mare de participanți (peste 2.500), grupa cu care s-au făcut înscrierile, dar mai ales impresiile comunicate prin scrisorile trimise de pe drum sau la întoarcere. Tată, spre exemplu, textul uneia din ilustrațiile sose pe adresa ziarului nostru: „De trei zile un buchet de tinerete și vioaie înfloresc pe cărările masivului Rarău... 18 studenți și studențe bucurîndu-se și cuclenți am pornit să cucerim munții. Ne-am cățărat pe Pietrele Doamnei, am vizitat schitul Rarău și seculara pădure de la Slatioara. Pornim acum spre vîrfurile Ciurului și neabătătorii către înălțimea cu Bicău” (29 august, Rodica Diaconu — studentă la Institutul de limbă străină). Studenții opinează însă și pentru alte trasee, care să valorifice mai mult decît în această

130 000!

IATĂ CIFRA TINERILOR PE CARE AR TREBUI SA-I CUPRINDĂ ANUAL

TURISMUL STUDENȚESC

„O frumusețe sporește toate frumusețile celelalte ale unei vacanțe prin împărăția Caprei negre și a șoimului din țările, dîndu-le o aderență tenace cu pămîntul, cu țara, cu neamul deștept, artist și sintetic, care a luat înțelegerea cu ea: nomenclatura. Fiecare colț de loc are numele lui fără altă trebuință decît a instinctului decorativ”

TUDOR ARGHEZI

La... „Cabana studenților”

Excelentă, ideea de a înființa puncte turistice proprii în tabere de corturi — mai ales — sau în unele școli din vecinătatea unor masive, a făcut mai interesant și în același timp mai economic turismul studențesc în munți. În acest fel excursiile l-au obligat pe participanți la autogospodărire, le-au permis să-și gătească singuri masa folosind provizii transportate în punctul turistic din centrele universitare. Au putut fi colindate și zone care rămîneau greu sau deloc accesibile dacă studenții ar fi fost cazați la cabane.

În cazul în care corturile ar rămîne în dotarea fiecărui centru universitar, unele din aceste puncte turistice și-ar putea prelunge funcționarea — prin grija Comisiei turistice din fiecare centru universitar — pînă toamna tîrziu, dincolo de începutul lunii septembrie, cînd se încheie excursiile organizate de U.A.S.R. Ele pot găzdui foarte bine excursiile de sfîșit de săptămînă organizate în fiecare centru universitar.

De analizat propunerile organizării unor asemenea campinguri încă de primăvara, în zonele turistice sau de agrement din vecinătatea orașelor universitare (pentru București: Scaev, Mogoșoaia, Pustriucul), unde studenții sînt puși să se deplaseze în vecinătatea lor ar putea fi amenajate, prin muncă voluntar-patriotică, terenuri de sport.

Adevărate cabane ale studenților (utilitate și decorate ca atare prin antrenarea priceperii și fanteziei studențești) propice în grad superior

excursiilor din timpul sezonului cald (aprilie-noiembrie) ar putea fi amenajate și în cabanele întreprinderilor pentru exploatarea forestieră (de obicei se demolează) sau temporar ca urmare a încetării lucrărilor în anumite zone. (La Conștiul U.A.S. Brașov ne-au fost enumerate cele de la Cascuie, Vlădușca, Grînd și Baba Runca. Există însă și altele care pot fi depășite cu sprijinul conducerii direcțiilor regionale pentru exploatarea forestieră. O asemenea cabană a și funcționat vara aceasta, amenajată pentru elevi, pe Valea Topologului, la Pozeanu, prin grija Secției de Învățămînt a Comitetului Executiv al Statului popular al regi-

unii Argeș. Aceste cămine pot fi eventual închiriate, vizitarea sau cedate Institutului de Învățămînt superior. Ele sînt ușor amenajabile pentru nouă destinație, prin muncă voluntar-patriotică a studenților, cu mijlocul coștului. Evident, sînt necesare în acest scop acordul și colaborarea Ministerului Învățămîntului cu Ministerul Economiei Forestiere.

Tulcea - port universitar

Vara anului 1964... Din inițiativa lectorului universitar V. Teleguță, pasionat promotor al turismului studențesc, un grup de 28 de băieți și fete străbat timp de trei săptămîni Delta cu valul „Ciclonul”. În vara anului 1967, Tulcea devine un adevărat port universitar. S-au imbarcat aici pentru Delta Dunării mai mult de 2.000 de

studenți. Fiecare din cele cinci tipuri de excursie — cu șlep-dormitor; cu pontoane-dormitor, bărci și staționare în punctele turistice studențești; cu bărci la rame; cu bărci remorcate de șalupă — au satisfăcut gusturile și preferințele variate. Dar organizarea viitoare a expedițiilor studențești în Delta Dunării va trebui să țină seama și de următoarele observații: obligatoriu, excursiile să înceapă cu vizitarea Muzeului Delta, din Tulcea; programul excursiilor cu ponton-dormitor și staționare în punctele turistice se cere mult îmbogățit. Aceasta reclamă schimbări care să asigure o staționare mai îndelungată pentru plajă și înalt la mare (Sulina), vizitarea localității Sf.

George, a cherhanalelor Clotica și Pușor, traversarea Lacului Razelm și vizită la Cetatea Heraclia. Evident, modificările pe care le avem în vedere presupun schimbarea itinerariului, micșorarea cu o zi a staționărilor la Matia, Roșu și Caraoorman. Înființarea unor noi puncte turistice, folosirea a două remorcate pentru deplasarea pontoanelor dintr-un punct în altul; pot căpăta o amploare mai mare excursiile cu bărci remorcate, intrucît au unul din cele mai atrăgătoare programe și trasee. Aceasta înseamnă că salupa „Ciclonul” trebuie să poarte nu numai un rînd de bărci, staționînd o dată cu ele, ci să deplaseze succesiv (asemenea remorcherului în excursiile cu ponton dormitor și staționare) trei-patru grupuri de bărci luate în studiu posibilitatea de a realiza eventual un tip de excursie combinată între „bărci remorcate de șalupă” și „bărci la rame”, cea din urmă fiind prea lungă și obositoare în momentul de față; în excursiile „bărci remorcate”, pentru transportul alimentelor, corturilor și altor materiale ar fi mai potrivită folosirea unei lotci, degajîndu-se astfel bărcile universale în care călătoresc studenții; mai mult, socotim că în acest gen de excursie este mai economică și mai sigură, mai propice Delta, folosirea lotcilor de 18 sau 24 de crevace — amenajate corespunzător — în locul bărcilor universale; și cu

propagandă de către comisiile turistice din institute și facultăți. De luat în seamă și observația unor participanți referitoare la faptul că asemenea excursii au în general un program de vizite foarte încărcat, parcurgerea în sine a traseului fiind destul de obositoare. De aceea, programul fiecăreia ar trebui revăzut pentru a asigura popasuri mai lungi în unele localități, permițînd astfel o completare substanțială cu activități culturale-distractive, jocuri în aer liber, microexcursii, în conformitate cu preferințele studențești. În orice caz, nu renunțarea la aceste excursii trebuie să fie concluzia la care va ajunge comisia turistică a U.A.S.R.

„S-au scurs ani, S-au adunat veacuri...”

Altă filă de ghid, chemări către noi incursiuni în timp... „Cel mai intransigent critic, timpul, a integrat monumentele de artă ale românilor în tabloul valorilor clasice universale;

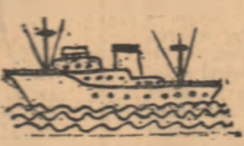
Camping studențesc în Rarău. Foto EMIL COJOCARU

„Nu cred să fie om care, zăbind impunătorul perete de beton de la Bicaz, în spatele cărui se adună peste un miliard de metri cubi din apa Bistriței, să nu se fi gîndit cu admirație la cutezanța celor ce, constructori și partid — l-au înălțat acolo, și să nu fi încercat o dragoste nouă, mai profundă, mai plină de entuziasm față de pămînturile acestei țări”.

GEO BOGZA

18 circuite fără succes

„Cărțile din bibliotecă nu-ți spun nimic. Pot fi uneori prilej de rezonanță”. Semnificativă introducerea la capitolul excursiilor în circuit al microghidului „Itinerarii turistice studențești”, acest citat din Sadoveanu reliefează cu pregnanță faptul că maximă intensitate și persuasiune au născut descrierile după natură, ci doar ceea ce vezi și cunoști direct, tu însuși. Avînd punctul de plecare în fiecare centru universitar, excursiile în circuit au propus itinerarii de 1700-2000 km prin importante centre social-economice și culturale. Popasurile — sinonime incursiunilor în timp — constituie un prilej de adîncă vibrație în fața monumentelor trecutului, a măturilor despre viața străbunilor în lupta pentru libertatea și propășirea patriei, de mîndrie pentru noile edificii (unele în plină construcție) ridicate în anii socialismului. Intențiile organizatorilor n-au fost întimpinate însă peste tot cu aceeași curiozitate. Astfel că circuitele cu plecare din centrele universitare Pitești, Suceava, Oradea, Petroșani, Baia Mare, Bacău, Timișoara și Galați au fost anulate, iar la excursiile propuse pentru studenții din București, Brașov, Cluj și Iași numărul serilor s-a restrîns din lipsă de participanți. Explicațiile unei atari situații rezidă în primul rînd în aceea că pentru acest gen de excursii, foarte atrăgător și instructiv, s-a făcut o slabă popularizare și

le-a stabilit în acest context un loc al lor, subiect. Cel mai înțeles judecîndu-se, timpul, a propoziționat în dimensiunile evenimentelor îndrăznețe ale istoriei. Cel mai exact seismograf, timpul, înregistrează grandioase transformări ale prezentului.”

Pentru cei în fața cărora minunatele opere ale poporului și-au dezvoltat mai puțin taina demnității lor frumuseți, pentru cei în fața

cărora ruinele vechilor cetăți n-au depășit încă legendarele lor întîmplări preamărînd vitejia și gloria străbunilor, pentru cei dornici să cunoască mai complet, mai îndeaproape realitățile socialismului în România, asociațiile studențesci au inițiat și alt gen de deplasări: excursiile cu temă.

„Cetăți, minăstiri, case memoriale din nordul Moldovei”, a circumscriș popasuri de adîncă relație pe traseul Bacău — Piatra Neamț (Casa memorială Calistrat Hogaș) — Bicaz — Minăstirile Văratec și Agapia — Tîrgu Neamț — Humulești (Casa memorială Ion Creangă) — Minăstirile Neamț, Sîhăstria și Rîșca — Mălini (Casa memorială Nicolae Labis) — Minăstirile Humor, Voroneț, Moldovița — Sucevița — Putna — Rădăuți — Dragomirna — Suceava Stupca (Casa memorială Ciprian Porumbescu) — Ipoțesti (Casa memorială Mihai Eminescu) — Mircea (Casa memorială Vasile Alecsandri) — Iași. Un al doilea itinerar: 6 zile de excursie cu temă „Cunoașteți Bucureștiul” 7, incluzînd Turul Capitalei, ziua și noaptea, cu vizitarea principalelor monumente, muzee și edificii, a noilor cartiere de locuințe ale orașului. A treia temă, „8 zile printre așezările daco-romane de pe teritoriul României” a reunit puncte de mare atracție pe un traseu ce pornea din Alba Iulia, cu punctul terminus Turnu Severin. Desigur, de fiecare

dat tema a fost doar un pretext, permițînd la incursiuni complexe în istoria și cultura locurilor vizitate, pentru o cunoaștere geografică, turistică și etnografică multilaterală. Impresiile comunicate de studenți sînt categoric în favoarea unui asemenea mod de alegere tematică a traseelor. Rezervele au vizat numărul foarte restrîns de teme între care a trebuit să se aleagă S-au propus și excursiile tematice: „Cu șlepuș pe Dunăre, de la Galați la Porțile de Fier” „Pe Olt, de la izvor la vărsare”, „În Valea Mureșului”, „Locuri istorice și monumente de artă din Oltenia”.

Dansați... dacă aveți cu cine

S-au putut recunoaște peste tot în această vară semnele grijii pe care organizații au acordat-o acelor elemente prin contribuția cărora zilele de excursie devin mai plăcute, mai distractive și odihnitoare, în conflict declarat cu monotonia și plictiseala. Teribilele „locuri de dat cu capul”, sau saloanele de dans „La șapte pirai” din Delta pot părea niște fleacuri, dar cite explozii de ris și veselie n-au stîrnit cu „ceremonialul” lor hazliu, plin de farmec. Fiecare grup de excursioniști a purtat cu el cel puțin un radio cu tranzistori, toți conducătorii de excursie au avut la dispoziție textul unui concurs „Cine știe, câștigă”. Îndrumarul pentru zeci de jocuri distractive. Pe pontoane, pe șlep, în punctele turistice n-au lipsit jocurile de șah, microbiliar, arcuri cu săgeți, s-au putut împrumuta undite, bărci pentru plimbări de agrement, mingi. Desigur, toată această „bază materială a bunei dispoziții” poate fi îmbogățită. S-au făcut destule propuneri de asemenea natură: în punctele turistice să fie amenajate terenuri de volei; în zestia lor să intre și jocuri de table, remy, mai multe mingi;

sici și pe pontoane să nu lipsească ziarele, revistele. Dar problema cea mai „problematică” de rezolvat rămîne aceea a alcătuirii grupurilor de excursioniști. În viitor, acestea trebuie constituite nu pe facultăți, ci în așa fel încît să reunească studenți de diferite vârste și specialități, din diferite centre universitare. În orice caz trebuie integrați grupurilor în egală măsură aflii băieți cit și fete. Altfel auziile atât de îmbietoare cuprinse în broșurile ghid — „dans pe ponton”, „dans la lumina focului de tabără” — rămîni farse fără haz, iar muzica de dans pe care în excursiile din această vară mulți studenți au ascultat-o numai, motiv pentru nostalgice revir-

Permisi pentru... auto-stop!

Trei băieți — Marius Ulmeanu, Mihai Anghelescu și Mircea Tăbăcel — prieteni și colegi de liceu — și-au sîrbătorit în această vară un mare succes: deveniseră studenți! N-a fost o agapă oarecare, ci o călătorie „în necunoscut”, o excursie pe cont propriu. Purtîndu-și în rucsac cortul, lampa de gîtit, proviziile și sacii de dormit au străbătut drumul de la Timișoara spre Iltoral, de aici în Delta pînă la Sulina, apoi către Brăila, București, Brașov și Sibiu pînă la

Așa cum a fost conceput și organizat în vara acestui an, turismul universitar relevă multe idei și inițiative valoroase, care au intrunit aprecieri unanime ale excursioniștilor studenți. Totodată, oferă o bună bază de pornire pentru posibile perfecționări, pe măsura importanțelor răspunderi încredințate de partid Uniunii Tineretului Comunist și Uniunii Asociațiilor Studenților din România în legătură cu organizarea nemijlocită a activităților sportive de masă, a turismului în institute și facultăți. Această activitate atît de îndrăgită de studenți va trebui să cunoască, începînd cu anul universitar, o mare amploare, să atragă întreaga masă a studenților, fiind organizată „la dimensiunea 130 000”.

ION TRONAC

MEMEI TO ENESCIAN

Un eveniment remarcabil

SIMPOZIONUL DE MUZICOLOGIE

In complexul manifestărilor Festivalului, primul simpozion internațional de muzicologie, se înscrie drept unul din momentele cele mai interesante.

Remarcabilă întru totul este și înțelegerea științifică a creației enesciene. Timp de 3 zile, 21 de compozitori și muzicologi români și străini, precum și numeroși vorbitori care s-au înscris în cadrul acestui simpozion, au contribuit la realizarea unor lucrări științifice de mare valoare.

Remarcabile au fost comunicările compozitorilor Tudor Ciortea („Sonata a III-a pentru pian și vioară și unele principii ale muzicii de cameră de George Enescu”) și Sigismund Toduță („Idea ciclului în sonatele lui Enescu”) care s-au auzit în cadrul acestui simpozion.

„Lacul lebedelor“

Înainte de a fi concepute de coregrafi, baletele sînt scrise de compozitori, de aceea nu este hazardat să spunem că includerea spectacolelor de balet acum, în ciclul de manifestări ale festivalului, contribuie la cunoașterea sub semn de înaltă artă a lumii muzicale românești.

Reprezentarea de la Opera română „Lacul lebedelor” de Cealikovski se înscrie în linia și meritul „Lacului lebedelor” de Oleg Danovski, coregraf al spectacolului, balerina Magdalena Popa, despre care un ziar parizian nu pregeta să afirme că „este poezia însăși”. Alături de ea l-am admirat din nou pentru siguranță și candoare pe Sergiu Stefanski, pe spiritualul Ion Tugearu în rolul Bufonului, ca și pe impresionantul Petre Ciortea în rolul lui Rotbart.

Baletul destul de inegal ca inspirație, cuprinde totuși pagini admirabile. Poate de aci sînt fazele pe care „Lacul lebedelor” și-l păstrează de la o generație la alta. Și poate că tot aci găsim coregrafiile inspirate de la împotriva neînțeleptului stilului baletului. Oleg Danovski a intuit acest lucru. Pe lângă un corp de balet omogen și delicat apelînd la o scenografie valoroasă (I. Ispser) Danovski și-a asigurat și prețioasa colaborare a dirijorului C. Petrovič. Sub bagheta sa, orchestra Operei ne-a dovedit că poate suna și lîmpede iar lirismul său elevat ne-a conștientizat distinct — acolo unde partitura o permite — momente de cel mai pur simfonism.

MIRCEA ȘTEFĂNESCU

SPORT

O CURSĂ A TINERETII

„TURUL ROMÂNIEI“

PLOIESTI (corespondență telefonică).

Al 16-lea concurs al țării pe bicicletă — „Turul României” — a început marți la amiază în Capitală, sub cele mai bune auspicii. Ceea ce asigură întrecerii nivelului valoric reclamat de o astfel de competiție este fără îndoială, prezenta la start a 8 echipe naționale, majoritatea dintre ele din țară în care ciclaștii cunoaște o puternică dezvoltare.

Primele două zile de concurs au confirmat anticipările. O dispută interesantă, o luptă sustinută de la primul și pînă la ultimul kilometru al etapelor, o avalanșă de ofensive, totul transformînd întrecerea într-un spectacol sportiv de mare calitate. Desigur, la realizarea acestuia au contribuit și contribuțiile directe valorice ale participanților, experiența lor căpătată în timpul participării la „Cursa păcii”, „Turul Franței” pentru amatori, campionatele mondiale și jocurile olimpice. Dar mai este un considerent care concurează la creșterea acestei atmosfere care va situa „Turul României” printre cele mai frumoase competiții cicliste organizate vreodată în țara noastră. Este vorba de numărul mare de alergători tineri. Într-adevăr, „Turul României” poate fi denumit o cursă a tineretii, o întrecere în care predomină rutierii care de abia acum bat la porțile consacratei internaționale. Dintre cei 30 de alergători pe care țara noastră le-a prezentat la startul întrecerii, 18 sînt juniori sau au depășit, în acest an, pragul seniorilor iar dintre rutierii de peste hotare, 20 — din 34 — au între 19 și 22 de ani. Este un caz unic în istoria de 33 de ani a acestei curse.

În prima etapă care l-a purtat pe cicliștii de la București pînă pe Valea Prahovei, la Ploiești,

cel 80 km — relativ puțin pentru o cursă ciclistă de mare fond — au fost preșteriti cu multe faze dramatice. Una dintre ele l-au avut ca erou pe Andrei, cel mai tânăr dintre frații Suciu. Când se afla în plutonul care urma să decidă soarta etapei, Andrei — un copil ce nu a împlinit încă 18 ani — a fost obligat să rămînă. Ce s-a întâmplat? Unul dintre caucuzierii cedase. O operație rapidă și Andrei s-a așternut la drum. Luptînd cu vîntul, care bătea cu putere din față, el a revenit în primul grup. Dar nu a apucat să respire naturat și o nouă pană l-a pus în afara plutonului fruntaș. Din nou o luptă aseră. Se pare însă că ghinionele s-au înmulțit de capul băiatului de la poalele timpului. Bicicleta s-a defectat tocmai cînd era pe cale să revină în frunte. Schimbarea ei a durat mai mult și pierderea contactului cu primul pluton a devenit inevitabilă. Cîți dintre noi nu am fi cedat, nu am fi dat înfrîngerii nervilor în această situație cînd soarta și adevăratul protivnic? Andrei Suciu nu a arătat însă această slăbiciune. El a trecut — cu dirizene caracteristică tineretii — peste toate acestea și a rulat mai mult de unul singur aproape 40 kilometri pînă la soarta. A pierdut 17 minute și lacrimile dovedeau că singura părere de rău era tocmai această distanțare care l-a răpit din prima și posibilitatea de a se număra printre fruntași. După cîteva ore l-am revizuit pe Andrei Suciu. Simpu, fără aere de vedetă, el mi-a spus: „Pînă la București mai sînt peste 1.500 kilometri. Am timp să recitig ceea ce am pierdut fără să fie vina mea”. Pot deci să-mi permit să numesc această întrecere ciclistă o cursă a tineretii, o întrecere cu toate atribuțiile specifice acestei vîrste.

N. HRISTACHE

Clasamentul primei etape

Pe Stadionul „Petrolul” în prezența a numeroși spectatori, Dieter Mücke (R. D. Germană) a trecut primul linia de soartă fiind cronometrat pe distanța de 80 km în 2h 01'13". Cu timpul învingătorului a fost marcat un grup de alți 12 cicliști. Clasamentul primei etape pe echipe: R. D. Germană 6h 04'15", 2. România II. 3. Danemarca. 4. România I. același timp. 5. Cehoslovacia 6h 04'40". 6. Olanda 6h 04'57". 7. Voivodina Ploiești 6h 04'57". 8. Tineret II 6h 07'15". 10. Austria 6h 08'37". 11. Tineret II 6h 11'47". 12. Bulgaria 6h 14'57".

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

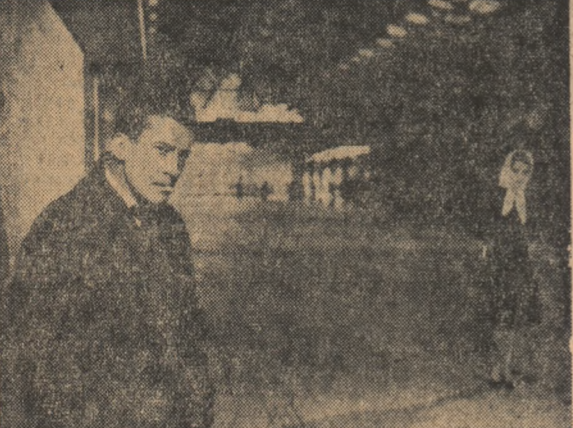
MÎINE SE DESCHID ȘCOLILEI

AZI — EXAMENUL
EPIDEMIOLOGIC

Astăzi, în toate școlile generale și în licee se desfășoară examenul epidemiologic. Elevii se pot prezenta la școală între orele 8—12 și 13—17.

C.L.D.C. — regionala București, a luat inițiativa ca, pînă la 30 septembrie, să livreze rechizite la domiciliul solicitanților. Liberăria „Ion Creangă” primește zilnic la telefonul 18 30 50 comenzi între orele 8—21, iar duminică între orele 8—12 la telefonul consemnat. Comenzile se trimit acasă la data stabilită. Folosiți acest procedeu comod de procurare a rechizitelor.

AZI VĂ RECOMANDĂM... „MEANDRE”

● Ce-i desparte pe acești oameni? Cine va face primii pași de explorare? Va încerca oare unul din ei să depășească vidul însingurării? Iată dilemele și întrebările la care veți afla răspuns numai vizionînd filmul „Meandre”.

● Margareta Pogonat — protagonista filmului „Meandre”. Într-o scenă de tulburător recital actoricesc și care alături de Mihai Palădescu realizează — după opinia criticului Atanasie Toma, cel mai bun cuplu actoricesc al anului 1967.

Filmul va prileji totodată o reînfrînare cu doi tineri talentați actori Ana Szekes și Dan Năpu. Scenariul filmului: Horia Lovinescu. Regia: Mircea Săucan. Imaginea Gheorghe Todan.

BREVIAJ COTIDIAN

Invitație de toamnă

Dinspre pădurile Tîmpel au sosit deasupra Brașovului primele mesaje ale toamnei. Primul rol de frunze a rămas. „Va fi o toamnă lungă caldă și înălțată” prevăd cunoșcătorii locurilor orașului. În reprezentanții comertului alimentar adaugă: „Și va curge mult tulbure peste pastrama de oale și grătarele puse la frigider”. Într-adevăr cei care, simțindu-se la acest aspect specific, anotimpului, așteaptă cu nerăbdare toamna, pot fi siguri că vor fi mulțumiți. Nu numai în Brașov, dar și în restul orașelor din regiune se lucrează intens la amenajarea și deschiderea mușturilor. Vor fi 21 la număr și vor oferi consumatorilor nu mai puțin de 8 vagoane de mușt de pe... Tirnave. Mătearia primă a fost deja achiziționată la care se adaugă și o turmă, de... 400 de herbeci.

PETRECERE TINERĂSCĂ ÎN LUNCA SUCEVEI

Anul trecut, în primăvară, sute de băieți și fete din două rătătoare succedive vecine își dădeau întâlnire în pădurea Ilieșești, situată la jumătate de cale dintre Suceava și Gura Humorului, dorinți să-și petreacă împreună ziua de odihnă. Inițiativa aparține celor două comitete U.T.C. și curînd are avea să se bucure de un larg eou printre tineri, oferindu-le prilejuri de apropiere și cunoaștere reciprocă, de confruntare a forțelor artistice și sportive, de desțindere și veselie.

Duminică, o amplă acțiune de acest gen, pregătită și condusă de comitetele raionale U.T.C. Rădăuți și Dorohol, a avut loc în Lunca Siretului. Un grup de călăreți și motocicliști i-au însoțit și condus pe oaspeții pînă la locul destinat activităților distractive. Estradele amenajate aici, precum și terenuri

O COLECȚIE „CRITERION”

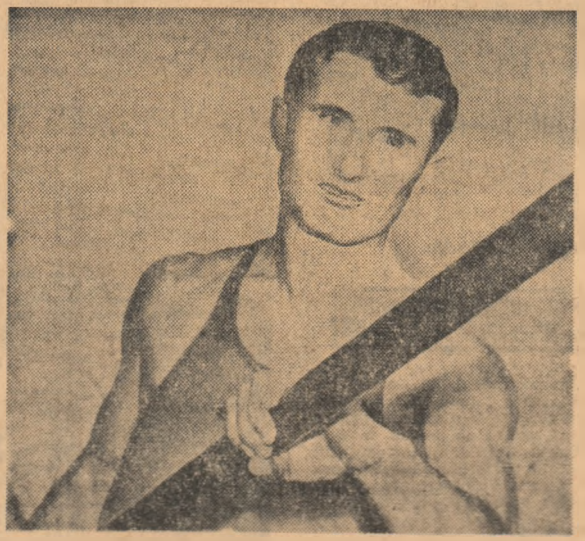

Prima număr al unei promițătoare colecții de buzunar a fost scos de Editura pentru literatură universală. Colecția se numește CRITERION și, după cum o arată și titlul, are un rost orientativ. Prima carte a colecției, Structuralismul de Virgil Nemoianu, încearcă o familiarizare a cititorului cu noțiunile de structură și structuralism și cu sistemele de lucru care pleacă de la ele. Cele două noțiuni sînt tot mai des citate și utilizate în domeniul disciplinelor umaniste, aducînd și un progres incontestabil de cunoaștere în domeniul lingvisticii, criticii literare, teoriei literare, etnografiei etc. După prezentarea pe care o face V. Nemoianu, urmează o mică antologie de texte reprezentative ale celor mai buni partizani ai structuralismului. Fiecare număr va avea această împărțire în două compartimente: primul — introductiv, al doilea — ilustrativ printr-o mică antologie. Vor urma prezentări ale noului roman francez, prozei postbelice germane, supranaturalism, expresionism, literatura furtivilor etc. Colecția are un pronunțat caracter de popularizare, adresîndu-se unor cercuri largi de cititori.

SUCCES STUDENȚESC ÎN FRANȚA

Ansamblul folcloric studentesc al Centrului Universitar București s-a reînnoit în cadrul vestitei grădini Tuilleries, pentru pastrarea spectacolelor unde, televiziunea a filmat cîntecul și dansurile noastre populare, iar radiodifuziunea franceză, a înregistrat 15 cîntece populare, au fost transmise în cadrul unui program special de 23 August, la Ligniere, în orașul Le Blois, la Aurillac, la Bordeaux și la Royan, a

gural. Li s-a oferit apoi, prilejul de a se manifesta în cadrul anilor festivalurilor, la vestitele grădini Tuilleries, pentru pastrarea spectacolelor unde, televiziunea a filmat cîntecul și dansurile noastre populare, iar radiodifuziunea franceză, a înregistrat 15 cîntece populare, au fost transmise în cadrul unui program special de 23 August, la Ligniere, în orașul Le Blois, la Aurillac, la Bordeaux și la Royan, a

Unul dintre protagoniștii campionatelor naționale de atletism: studentul Petre Astafei, primul atlet român care a trecut, la săritura cu prîjina, granița celor 5 m.

NAȚIONALELE DE ATLETISM

Campionatele naționale de atletism se vor desfășura sîmbătă și duminică pe Stadionul „3 August” (în cazul cînd timpul va fi favorabil și pista va oferi condiții bune pentru întreceri) sau pe Republică.

Ce anume scoate în evidență însemnătatea evenimentului? În primul rînd faptul că prezenta ediție, a 26-a, are loc doar cu două săptămîni înainte de startul Balcanicilor de atletism, adică întreceri se vor desfășura între 29 septembrie — 1 octombrie la Istanbul.

În al doilea rînd, actualele campionate, ne vor edifica dacă ultimele performanțe obținute de atleții noștri în decurs de cîteva luni — au fost dobîndite multe recorduri — sînt rezultatul unei pregătiri, a unei dezvoltări în creștere sau se datoresc focului întâmplării.

În al treilea rînd, rezultatele pe care le vor realiza atleții noștri ne vor da puțină să le comparăm cu performanțele obținute în concursurile naționale și internaționale, pe plan european și mondial.

Sub auspiciile unei bune organizări, peste 250 de sportivi, fete și băieți, seniori și juniori, se vor întreci cu... centimetri și secunde.

Cultivatorii de alge

Algele au azi o largă utilizare: ca furaje, pentru purificarea apelor, ca îngrășăminte în agricultură, în alimentația umană, în industria chimică etc. În cadrul catedrei de fiziologie plantelor de la Universitatea din Cluj, funcționează un modern laborator de cultivare semintensivă a algelor. De mai mult timp cercetătorii clujeni de la catedra amintită desfășoară o intensă activitate asupra fiziologiei algelor. În acest laborator se cultivă alge în medii artificiale și se studiază cantitatea de proteine, de celuloză, zahăruri, vitamine, rezistență și adaptabilitate lor. În fața a două a cercetărilor de laborator, tulplinele cele mai productive sînt trecute în cultură intensivă. Într-un viitor apropiat, laboratorul va dispune de prima instalație industrială de cultivare a algelor. Sursa vitelor culturale masive de alge care vor fi produse aici o vor constitui apele dulci din țara noastră, care adapostesc numeroase specii de alge.

VARIETAȚI PE GLOB

CE ESTE O CARTE? CEA MAI VOLUMINOASĂ PIRAMIDĂ DIN LUME

Se pare că începînd de la Gutenberg nu mai există nici un dubiu asupra acestei probleme. Totuși, pînă la începutul anului 1965, nu exista nici o definiție internațională, uniformă, unanim acceptată a cărții. Conștință de această situație anormală, U.N.E.S.C.O. a organizat recent o conferință generală care a adoptat o rezoluție intitulată „Recomandări privind normalizarea internațională a statisticilor de tipărire a cărților și periodicele”. Conform acestor recomandări se consideră o carte acea publicatie imprimată, neperiodică, numărînd cel puțin 49 de pagini, exceptînd coperta. În virtutea aceluiași norme, broșura este acea publicatie neperiodică cu un număr minim de 5 pagini și maxim de 48.

CINEMATOGRAFE

AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic — Patria (orele 12.15 ; 18 ; 21).

PROCESUL DE LA VERONA — Central (orele 9.30 ; 12.15 ; 15 ; 18 ; 20.45).

CASTELANI — Republica (orele 9.30 ; 11.45 ; 14 ; 16.45 ; 19 ; 21.15). Circuit de stat (orele 18 ; 20.30).

TAR ȘI GENERAL — Capital (orele 9.15 ; 11.30 ; 13.45 ; 16 ; 18.15).

SURCOUF, TIGRUL CELOR 7 MĂRI — cinematoscop — Luceafărul (orele 8 ; 10.15 ; 12.30 ; 15.15). București (orele 8.45 ; 11.15 ; 13.30 ; 16.15 ; 18.45 ; 21.15). Modern (orele 9.30 ; 11.45 ; 14 ; 16.15 ; 18.30 ; 20.45). Tomis (orele 9.30 ; 10.45 ; 13 ; 15.15 ; 17.30).

SINGUR PE LUME — Festival (orele 8.45 ; 11.15 ; 13.30 ; 16 ; 18.30 ; 21). Grivița (orele 9 ; 11.15 ; 13.30 ; 15.30 ; 18 ; 20.30). Melodia (orele 9 ; 11.45 ; 15.15 ; 18 ; 21).

CUM SĂ FURI UN MILION — cinematoscop — Victoria (orele 9.30 ; 12.30 ; 15.30 ; 18.30 ; 21.15). Gloria (orele 9 ; 11.15 ; 13.30 ; 16 ; 18.15 ; 20.30). Aurora (orele 8.30 ; 11.30 ; 14.30 ; 17.30 ; 20.15). Floarea (orele 11 ; 14 ; 16.15 ; 18.30 ; 20.45). Flamura (orele 9 ; 11.45 ; 14.45 ; 17.45 ; 20.45).

FEMERIA NECUNOSCUTĂ — Union (orele 13.30 ; 16 ; 20.30). Duminică (orele 10.30).

BANDA DE LAȘI — Crîngăși (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

DOINA (orele 11.30 ; 13.45 ; 16 ; 18.30 ; 20.45).

MONDO CANE — Timpuri noi (orele 9—11 în continuu).

SPARTACE — cinematoscop — ambele serii Feroviar (orele 8.30 ; 12 ; 15.30 ; 19). Excelsior (orele 8.45 ; 13.15 ; 16.45 ; 20.15).

INSPECTORUL ȘI NOAPTEA — Infărățirea (orele 16 ; 18.15 ; 20.30).

PANTERA NEAGRĂ — cinematoscop — Dacia (orele 7.45—21 în continuu).

FRIZONIERA DIN CAUCAZ — Buzesti (orele 15.30 ; 18).

MOMENTUL ADEVĂRULUI — Crîngăși (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

SĂ-MI FACETI UNA CA ASTA ! — Buzesti (orele 16 ; 18.15 ; 20.30).

LADY MACKBETH IN SIBERIA — Unirea (orele 16 ; 18.15).

ENDE ESTE AL III-LEA REGE ? — Tomis (orele 20).

PRINTRE VULTURI — cinematoscop — Flacăra (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

EROLUL DE LA CONG LY — Vitan (orele 15.30 ; 18).

CALĂTORIE FANTASTICĂ — cinematoscop — Progress (orele 20.15).

CU BĂRBATHI E O ALTĂ POVEȘTE — Miorita (orele 14.30 ; 16.30 ; 18.30 ; 20.30). Voivod (orele 15 ; 18.15 ; 20.30).

CRĂCIUN ÎNSINGERAT — Vitorul (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

JANDARMUL LA NEW YORK — Popular (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinematoscop — Arta (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinematoscop — Munca (orele 10 ; 16 ; 18 ; 20).

UN HECTAR DE CER — cinematoscop — Mesilor (orele 15.30 ; 18).

VIATA LA CASTEL — Cosmos (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

FRENCH CANCAN — Pacea (orele 15.45 ; 18 ; 20.15).

CIOCIRLIA — Colentina (orele 16 ; 18.15).

— cinematoscop — Rahova (orele 15.30 ; 18). Lumina (orele 9.15 ; 11.30 ; 13.45 ; 16 ; 18.30 ; 20.45).

ZODIA FIECĂREI — cinematoscop — Progress (orele 15.30 ; 18). Cotroceni (orele 15.30 ; 18 ; 20.30).

DON GARRIEL — cinematoscop — Utra (orele 15.30 ; 18).

DRĂGOSTEA MEA — cinematoscop — Buzesti (orele 15 ; 17.30 ; 20).

Televiziune

18.00 La ordinea zilei: Organizarea științifică a producției și a muncii; 18.20 „Mult e dulcea și frumoasă”. Emisiune de limbă română; 18.50 Pentru tineretul școlar: Studiul pionierilor; 19.30 Teleglobul de seară; 20.00 Film serial: Ivanhoe; 20.30 Interpretări de muzică populară: Ana Pacliușan; 22.45 Teleglobul de noapte.

„DEPARTE DE VIETNAM”

Regizorul Chris Marker intenționează să prezinte în S.U.A. filmul „Depart de Vietnam”, o sinteză a elementelor furnizate de diversi regiizori. Aceste documente despre războiul din Vietnam, turnate uneori pe peliculă de 16 mm, altele pe 35 mm, vor prezenta realitatea din Vietnam împărțită pe baza imaginii regiizorilor și unele elemente de ficțiune.

Regizorul Claude Lelouch a contribuit la realizarea acestui film cu imaginile pe care le-a cules din Vietnamul de sud și de nord. Alain Resnais a filmat problemele de conștiință pe care se pune în jurul ei. Cîț din regiizori Jean-Luc Godard, acesta la cuvîntul direct în film sustinînd un monolog personal. Alți realizatori, printre care William Klein, precum și o serie de actori, vor sublinia absurditatea acestui război declanșat de S.U.A.

Sosirea în Capitală a primului ministru al Republicii Turcia, Suleyman Demirel

(Urmare din pag. 1)

generali și ofițeri superiori, țării și străini. Erau de față membrii Ambasadei Turciei la București. Pe aeroport erau arborate drapelurile de stat ale României și Turciei.

La coborârea din avion, premierul Turciei și soția sa au fost întâmpinați cu căldură de președintele Consiliului de Miniștri și de soția sa.

S-au înscris în imnurile de stat ale celor două țări.

Primul ministru al Republicii Turcia și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România au trecut în revistă garda militară de onoare aliniată pe aeroport.

Oaspetelii i-au fost prezentate persoanele oficiale venite în întâmpinarea sa. Apoi a avut loc defilarea gărzii de onoare. Pionierii au oferit oaspetilor buchete de flori.

VIETNAMUL DE SUD: clipe de răgaz într-o subunitate a forțelor patriotice

LUPTA PENTRU PUTERE LA SAIGON

Miercuri dimineața a avut loc la Saigon prima reuniune a Adunării constituante sud-vietnameze, care urmează să valideze rezultatele recentelor „alegeri”. Vor fi, de asemenea, examinate propozițiile formulate de opt din cei zece candidați civili, care au cerut anularea acestei constituții electorale, deoarece voturile au fost falsificate.

Cu toate acestea, aprecieri a gentile de presă, este mai puțin decât probabil, dar fără dubii, faptul politic saigonese ca, după două sau trei zile de dezbateri, Adunarea constituțională să valideze rezultatele alegerilor, considerând definitiv pe Thieu și Ky în funcția de președinte și respectiv, vicepreședinte al republicii de la Saigon.

Dezideratul este, însă, să se realizeze o schimbare de conducere în cadrul Adunării constituente, care să permită impoziția favorabilă rezultatelor.

Totodată, este așteptată U.P.I. discutând despre Thieu și Ky, candidații de huse de război la alegerea se constituie în prezent cu tot mai multă intensitate. La cunoștința lor anticipată personală, președintele accepta că, se adună în prezent o încredințată luptă pentru putere: se știe că și Ky, care dădea la prezidențialele din 1960, și că el de sef al guvernului Ky, înaintea, a protestat vehement, iar înaintea lor de marș seara, când urma să se stabilească

Un nou episod în războiul rece al monedelor pe arena internațională. Aceasta e concluzia pe care a trăit cel mai mult observatori după evaluarea compromisiului realizat la reuniunea „celor zece” de la Londra.

Ministri de finanțe ai țărilor „cele zece”, principalii parteneri în cadrul Fondului Monetar Internațional, au schitat, după cum se știe, la capitala britanică un acord privind modalitățile de reglementare temporară a problemei lichidității.

Marșul, în accepțiunea posibilă, este emisii noi monede internaționale și pentru suplimentarea rezervei existente (implicându-se astfel a se face prin emisiuni periodice, în funcție de necesități). De la început, s-a remarcat ambiguitatea acordului realizat, interpretarea lui fiind diferită în diferitele capitale ale „celor zece”. Financiarul american a spus că nu renunță să mențină poziția de partener al tratative pentru crearea unei noi lichidități prin emisiuni speciale în cadrul F.M.I.; el nu a putut să mențină poziția de hotărâre și de acțiune politică, vizând crearea unei noi monede de rezervă care să poartă denumirea de „dolar” și să fie sterilizată și să stea la baza actualului sistem monetar, eliminându-se o eventuală reevaluare a prețului au-

torului, dorită de S.U.A. Experți vest-europeni de față au replicat însă că ei consideră aranjamentul doar ca o „întreținere tehnică” privind creșterea unui instrument temporar de credit.

Pe măsură ce examinarea în amănunt termenii acordului de la Londra, observatorii remarcau cu o anumită ambiguitate, și în li-mitele acestei fragile înțelegeri monetare.

Prima constatare importantă care se impune este aceea că acordul de la Londra nu reglementează nimic imediat. Criza lichidității internaționale nu va fi cituși de puțin atenuată în lumile care vin. Pentru simplul motiv că încă trei până la șase luni până când cereșea să fie dezbătută și aprobată.

Dar, chiar dacă va fi pus integral în vigoare, acordul „celor zece” n-ar rezolva cu nimic problema crizei de lichidități: tehnicienii au calculat că el ar duce la creșterea disponibilităților de plăți cu o linie la 2 la sută pe an, în vreme ce expansiunea

schimburilor economice va fi de ordinul a 8 la sută anual.

În cel mai bun caz, aplicarea acordului de la Londra n-ar putea acționa decât ca o frînă care să întârzie agravarea crizei monetare. Este exact ceea ce remarca ministrul de finanțe francez Debré când spunea că pasul făcut e un paleativ și nu o soluție definitivă. Cu alte cuvinte, chestiunea prețului aurului sau, mai dev-

britanic de specialitate FINANCIAL TIMES scria simbăta trecută: „Țările vest-europene nu sînt dispuse să acorde Statelor Unite dreptul la mijloace monetare suplimentare atît timp cît nu vor exista indicii că deficitul balanței de plăți americane ar scădea sub cifra critică de un miliard de dolari pe an. Dacă acordul s-ar aplica și deficitul american ar continua în ritmul actual, dificultățile din sistemul monetar (inter-occidental n.n.) ar crește. O reducere considerabilă a deficitului balanței de plăți americane este o precondiție indispensabilă a stabilității monetare. Pe acest plan, Franța are de o mie de ori dreptate.”

Dacă adăugăm această precondiție de facto la celelalte semne de întrebare care planează asupra aplicării acordului de la Londra, limitele aranjamentului „celor zece” apar clare. Este, se pare, singurul lucru clar în compromisul monetar realizat la 28 august în capitala engleză. Compromis care nu face decât să amâne scenda rezolvării în fond a problemelor principale ale sistemului monetar inter-occidental.

Războiul rece al monedelor care reflectă, în esență, înfruntarea de interese între principalele parteneri occidentali, continuă... EM. RUCAR

SCADENȚĂ AMÎNATĂ

În aprilie 1969. Din acel moment, fiecare din participanți care ar dori să beneficieze de dispozițiile acordului va putea să adreseze o cerere F.M.I. și vor trebui să treacă în mod obișnuit încă trei până la șase luni până când cereșea să fie dezbătută și aprobată.

Dar, chiar dacă va fi pus integral în vigoare, acordul „celor zece” n-ar rezolva cu nimic problema crizei de lichidități: tehnicienii au calculat că el ar duce la creșterea disponibilităților de plăți cu o linie la 2 la sută pe an, în vreme ce expansiunea

CONVORBIRI AMERICANO-JAPONEZE

Ieri au început la Washington lucrările celei de-a 8-a Conferințe a Comitetului mixt japono-american. Deși scopul acesteia este dezbaterii relațiilor economice japono-americane, la Tokio se consideră că, cu acest prilej, problema insulelor Okinawa și Bonin va forma obiectul unor înțevinderi speciale între ministrul de externe japonez, Takeo Miki, aflat în fruntea delegației japoneze, și secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk. Cu toate actualitatea acestei probleme, nu se așteaptă însă o rezolvare a ei la această conferință. Se crede că părțile vor încerca numai să-și sondeze reciproc pozițiile, în vederea definitivării atitudinii lor pentru discuțiile ce vor avea loc cu prilejul vizitei pe care pre-

mierul japonez Eisaku Sato o va face în noiembrie în Statele Unite. De pe acum însă, se știe că guvernul S.U.A. se arată puțin entuziasmat de ideea retrocedării Okinawei.”

Cea mai mare parte a dezbaterilor de trei zile va fi acordată problemelor economice și comerciale. În cercurile observatorilor japonezi se consideră că o circumnavigare a punctelor de vedere determinate de interesele specifice în problemele economice este inevitabilă, deoarece se afirmă că Japonia va cere S.U.A. să slăbească barierele vamale impuse mărfurilor japoneze pe piața americană. Japonia, la rândul lor, vor pretinde ușurarea accesului capitalurilor lor pe piața japoneză.

Pavilionul românesc la Salonul vizitat de oficialități grecești

SALONIC 13 (Agerpres). Ministrul afacerilor externe al Greciei, Economu-Gouras, însoțit de Stavros Antoniadis și Kostas Samaras, președintele și respectiv directorul general al Tîrgului internațional de la Salonica au vizitat pavilionul românesc. Cu acest prilej, oaspeții au apreciat calitatea mărfurilor expuse și modul lor de prezentare.

Depuneri de coroane

Primul ministru al Republicii Turcia, Suleyman Demirel, însoțit de ceilalți oaspeți turci, a depus miercuri la amiază o coroană de flori la Monumentul Eroilor uciși pentru Libertatea Poporului și a Patriei, pentru Socialism și Căminul militar turc de la Hencea.

La solemnitate au fost prezenți Alexandru Boabă, ministrul peșelului, Vasile Șandru, adjunct ministrului afacerilor externe, Drincescu, ambasadorul României la Ankara, generali și ofițeri superiori, alte persoane oficiale.

(Agerpres)

SUCESUL UNUI TINĂR SCULPTOR ROMÂN

La Grenoble a fost inaugurat primul simpozion de sculptură organizat în Franța cu ocazia celei de-a 10-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă. Au fost expuse 15 opere remarcabile, realizate de sculptori din diverse țări printre care și România. Printre acestea figurează și o lucrare a sculptorului român George Apostu. Televiziunea franceză a consacrat o emisiune de jumătate de oră scrierilor sculptorului român Apostu, subliniind valoarea deosebită a operei sale, realizată la Grenoble într-un timp record.

R. D. GERMANA: Imagine din Berlin.

„Surveyor 5” transmite...

„Surveyor-5”, sonda lunară americană care a aselenizat în dimineața nopții, a transmis pînă acum peste 100 de fotografii recepționate de stațiile terestre și prelucrate în laboratoarele de la centrul de cercetări spațiale din Pasadena. Fotografiiile se pot imagina luate de camera de luat vederi din apropierea lunii de aselenizare, Marea Liniștii, precum și părți ale sondei propriu-zise.

Datele ce sînt obținute, cu privire la analiza chimică a solului lunar prin „bombardarea” cu radiații emanate dintr-o instalație specială aflată la bordul sondei lunare, sînt comunicate statistic de pe Pămînt în cifre. Specialiștii afirmă că pot determina structura chimică a solului lunar prin măsurarea duratei de reflexie a particulelor radiațiilor.

Dacă experiențele vor fi încununată de succes, ce va fi pentru prima dată cînd omul analizează „în contact direct” compoziția unui corp ceresc.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● ÎN ANUARUL STATISTIC N.U. pe 1966 se arată că de-aia în țările dezvoltate în punct de vedere industrial țările în curs de dezvoltare tind să crească. Exportul mondial s-a dublat în anul 1966 de anul 1956, atîngînd cifra de 200 miliarde de dolari. A această sumă țărilor industriale le-a revenit 69,5 la sută (1956 — 66,2 la sută), iar țările în curs de dezvoltare numai la sută (în 1956 — 24 la sută).

● surse apropiate guvernului danez, aceeași agenție menționează că este posibil ca Belgia și Olanda să se asocieze acestei acțiuni.

● MEMBRII COMITETULUI tripartit pentru soluționarea problemei yemenite vor vizita un număr de capitale arabe pentru a lua cunoștință de pozițiile diverselor guverne arabe în legătură cu situația din Yemen, a anunțat marș agenția M.E.N. Ministrul de externe ad-interim al Irakului, Ismail Khairalla, a declarat, în aceeași zi, că acordul încheiat între președintele Nasser și regele Feisal va constitui baza agendei comitetului.

● stund cînd acesta va începe prima sa reuniune duplinoasă viitoare.

● DUPĂ CUM ANENȚĂ agenția TAOS, la 13 septembrie în Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial al Pământului — „Cosmos-176”. La bordul satelitului sînt instalate aparatură destinate continuării explorării spațiului cosmic.

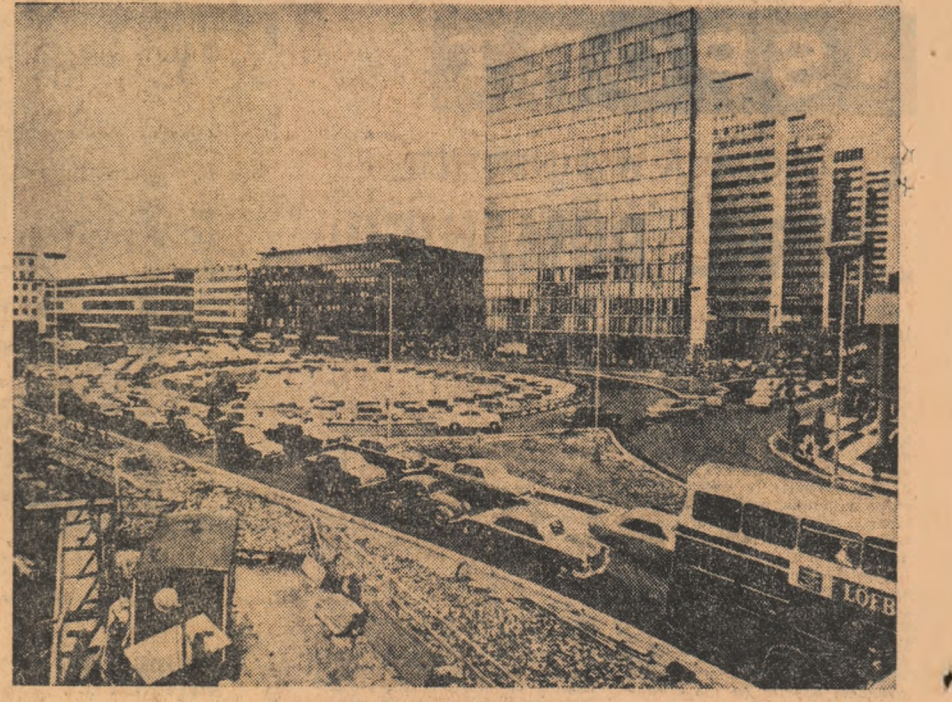
● ZIARUL „AL AHRAM” din Cairo, a făcut cunoscut miercuri că Abbas Radwan, fost vicepreședinte al Consiliului Executiv al R.A.U., a fost arestat

sub acuzația de complicitate la încercarea nereușită de complot a fostului mareșal Hakim Amer, pentru preluarea conducerii armatei. Totodată, se anunță că Salah Nasr, fostul sef al Serviciului de Informații egiptean, a fost pus sub stare de arest la domiciliu, din același motiv.

● ADUNAREA reprezentanților din protectoratul britanic Swaziland a adoptat marți o motiune prin care se cere Marii Britanii să acorde independență acestui teritoriu la 6 septembrie 1969. Motiunea a fost prezentată de primul ministru, prințul Makhosini Dlamini.

● Începînd de la 21 octombrie 1966, fostei colonii Swaziland i-a fost acordată autoguvernarea internă, avînd un regim de protectorat. Unul din principalii sefi de trib al teritoriului, Sobhuza II, a fost recunoscut atunci rege al Swazilandului.

● POTRIVIT AGENȚIEI M.T.T., la Budapesta se desfășoară convorbiri între reprezentanții Ministerului Comerțului exterior al R.P. Ungare și conducerea firmei austriece „Steyr-Daimler-Puch” în legătură cu posibilitățile de cooperare între întreprinderile ungare și întreprinderile „Steyr” din Austria.

Intr-unul din cartierele noi ale Stockholmului

PRIN PLASA VAMEI „CELOR ȘASE”

Vameșii comunitari au fost înzestrați cu moderne mijloace pentru combaterea contrabandei existente la frontierele „celor șase”. „Eminența cenușie”, cum a fost denumită vama din țările Pieții comune, are în dotare subunități de infanterie, marină și aviație, a fost încadrată cu experți specializați în diferite domenii. Ordinatorul electronic este una din ultimele achiziții folosite pentru urmărirea și depistarea bandelor de contrabandiști. Și cu toate acestea...

„Alertă, anethol!”

Printre noile produse intrate în circuitul comerțului ilegal în țările Pieței comune se numără și anetholul, esență rezultată prin distilarea anasonului. Anetholul, care servește la prepararea unei hături alcoolice aromate cu gust de anason, denumită piastă, nu expune la riscuri prea mari sănătatea consumatorilor, cînd este obținută prin distilarea naturală. De cîțiva ani însă,

zare la baruri, cafenele sau bîcniții, unde nu se ezită a fi prezentat ca un produs „marcat”. Riscurile la care se expun contrabandiștii sînt înrăutățite, însă nu este mai puțin adevărat că profiturile sînt mult mai mari decît factorii de descurajare. Un controlor — vameș din Marsilia, care cunoaște pe unul fabricanți de piastă, a declarat că în cursul carierei sale el nu a întâlnit un traficant cu acest produs, obligat să se lase de asemenea afacere. „Cînd ei sînt condamnați la închisoare, au organizații în diferite țări care le plătesc amenzile și au grijă de familiile lor. După eliberare ei se reintorc la comerțul ilegal, chiar dacă știu că sînt urmăriți de poliție” — spunea vameșul din Marsilia. Acesta este doar un exemplu tipic. Gama traficului ilegal „tradițional” se menține destul de largă, incluzînd metale prețioase, covoare, tranzistoare, automate pentru baruri etc.

Vase rătăcitoare și profituri ilegale

În afară de contrabanda „de tradiție”, cum o denumește LE MONDE, legislația vamală introdusă ca urmare a Tratatului de la Roma a favorizat apariția unor fraude care (în tot de domeniul comerțului ilegal. De astă dată riscul pe care și-l asumă contrabandiștii este numai de ordin juridic. Despre ce este vorba?

Pentru a scoperi o parte a pierderilor intervenite de pe urma exporturilor între „cei șase” precum și în afara lor, s-au creat fonduri de subvenție zîit la nivelul Pieții comune, cit și la nivelul fiecărui guvern. Guvernelor, de exemplu, restituie exportatorilor diferențele între prețul mondial al produselor exportate spre țere și prețul superior practicat în interiorul Pieții comune. Pentru a beneficia de această diferență exportatorii trebuie să facă dovada expediției produselor lor în alte țări decît cele ale C.E.E. Ultimele fraude de această natură se referă la cereale și produse alimentare din carne de vită. Prezentînd exporturile lor ca fiind destinate altor țări decît Pieții comune, grație unor false facturi și documente vamale, produsele respective nu părăsesc teritoriul „celor șase”. După cum scria LE MONDE, folosînd această metodă numeroase firme belgiene olandeze, franceze și vest-germano obțineau însemnate profituri. Astfel, nave încercate cu cereale părăsesc portul Anvers, ancorau la Hamburg, de aici la Rotterdam și înapoi la Anvers de fiecare dată cu destinație precisă Stockholm sau Londra. Bineînțeles că de cite ori aceste nave „părăsesc” apele teritoriale ale „celor șase” beneficiau de serioase gratificații, plătite din fondurile de subvenții și evaluate la 900 milioane franci belgieni. Afacerea a fost în cele din urmă compromisă de un marinar amețit, care în fața unui agent secret — vamal s-a destăinuit, declarînd că nave pe care era îmbarcat circula din port în port fără a descearca încărcătura.

Un raport al lui U Thant

Secretarul general al O.N.U., U Thant, a dat publicității raportul întocmit pe baza concluziilor reprezentantului său personal în Ierusalim, Ernest Thälmann (Elveția). Raportul menționează că în urma convorbirilor avute de Thälmann cu reprezentanții ai guvernului izraelian „nu există nici o îndoaială că Izraelul ia toate măsurile pentru a plasa sub suveranitatea sa acele părți ale orașului Ierusalim controlate anterior de Iordania”. „Autoritățile izraeliene — se arată în raport — au declarat în mod ferm că procesul de integrare este ireversibil și nu este negociabil”. Raportul lui U Thant va fi prezentat Adunării Generale și Consiliului de Securitate.